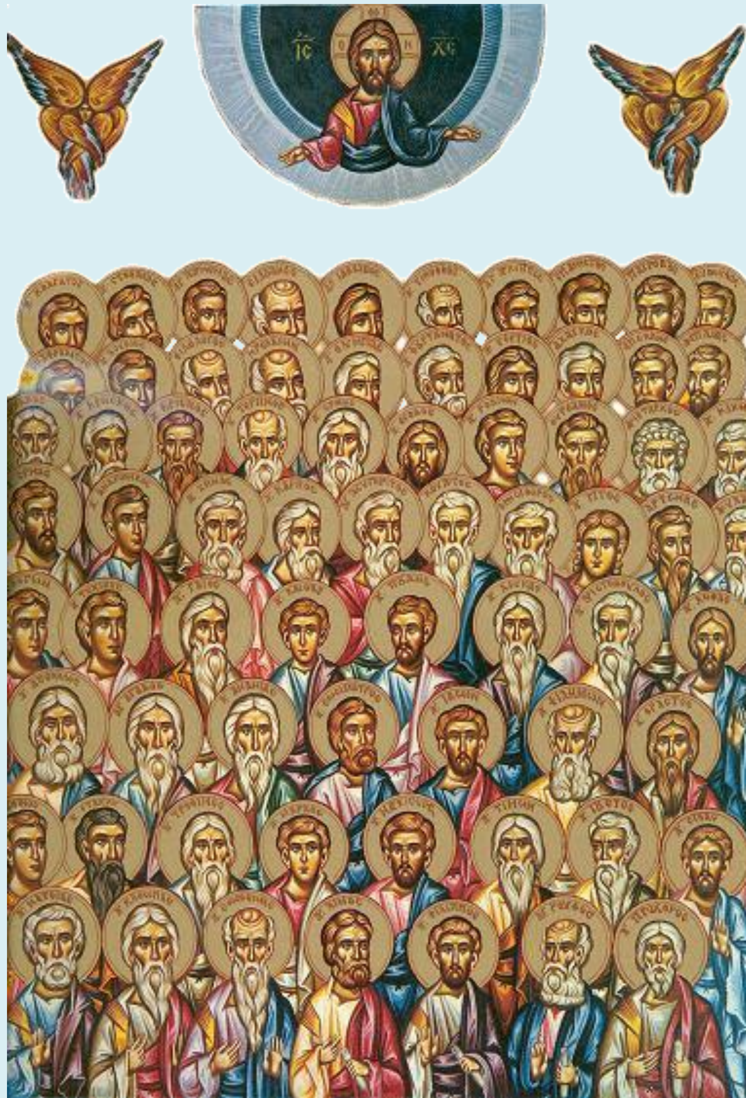
Soborul Sfinţilor 70 de apostoli
(s.v. 4 ianuarie / s.n. 17 ianuarie)

Materiale despre Soborul Sfinţilor 70 de apostoli:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-apostoli

https://archive.org/details/@steaemy?query=70+de+apostoli+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=70+de+apostoli
+

***

Aceşti 70 de apostoli au fost aleşi de Domnul şi trimişi câte doi, înaintea Sa, în toate cetăţile şi locurile unde avea să meargă El, zicându-le: „Secerişul este mult,

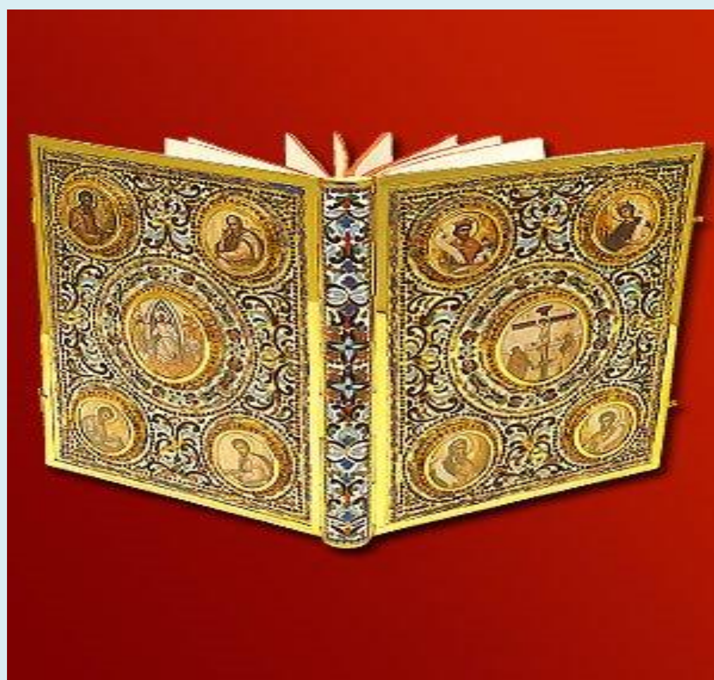
dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său" (Luca 10, 2). În capitolul al 10-lea din Evanghelia sa, Sfântul Luca istoriseşte cum au fost trimişi apostolii să vestească pe Hristos. Toţi aceşti ucenici ai Domnului s-au ostenit fiecare în felul său, să smulgă pe oameni de la idoli, întorcându-i la cuvântul lui Hristos şi s-au mutat către Domnul, îndurând chinuri şi prigoniri precum se arată la pomenirea fiecăruia din ei. Drept aceea, Biserica Ortodoxă îi cinsteşte cu imne ca acesta: "Ceata ucenicilor lui Hristos, celor şaptezeci, să o lăudăm dumnezeieşte credincioşii şi să o prăznuim. Că printr-înşii, toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită, că sunt luminătorii dumnezeieştii credinţe." Dumnezeului nostru, slavă !

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

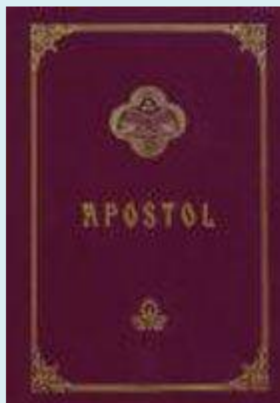

Ev. Luca 10, 1-15

1. Iar după acestea, Domnul a ales alţi şaptezeci (şi doi) şi i-a trimis câte doi înaintea feţei Sale, în fiecare cetate şi loc, unde Însuşi avea să vină.
2. Şi zicea către ei: Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului, ca să scoată lucrători la secerişul Său.

3. Mergeţi; iată, Eu vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor.
4. Nu purtaţi pungă, nici traistă, nici încălţăminte; şi pe nimeni să nu salutaţi pe cale.
5. Iar în orice casă veţi intra, întâi ziceţi: Pace casei acesteia.
6. Şi de va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el, iar de nu, se va întoarce la voi.
7. Şi în această casă rămâneţi, mâncând şi bând cele ce vă vor da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Nu vă mutaţi din casă în casă.
8. Şi în orice cetate veţi intra şi vă vor primi, mâncaţi cele ce vă vor pune înainte.
9. Şi vindecaţi pe bolnavii din ea şi ziceţi-le: S-a apropiat de voi împărăţia lui Dumnezeu.
10. Şi în orice cetate veţi intra şi nu vă vor primi, ieşind în pieţele ei, ziceţi:
11. Şi praful care s-a lipit de picioarele noastre din cetatea noastră vi-l scuturăm vouă. Dar aceasta să ştiţi, că s-a apropiat împărăţia lui Dumnezeu.
12. Zic vouă: Că mai uşor va fi Sodomei în ziua aceea, decât cetăţii aceleia.
13. Vai ţie, Horazine! Vai ţie, Betsaido! Căci dacă în Tir şi în Sidon s-ar fi făcut minunile care s-au făcut la voi, de mult s-ar fi pocăit, stând în sac şi în cenuşă.
14. Dar Tirului şi Sidonului mai uşor le va fi la judecată, decât vouă.
15. Şi tu, Capernaume, nu ai fost înălţat, oare, până la cer? Până la iad vei fi coborât!

Apostol

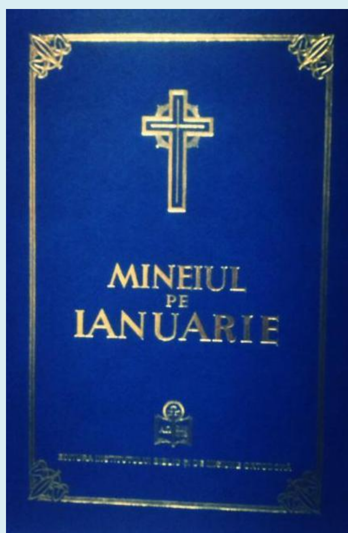

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

I Corinteni 4, 9-16

9. Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe nişte osândiţi la moarte, fiindcă ne-am făcut privelişte lumii şi îngerilor şi oamenilor.
10. Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă înţelepţi întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteţi tari. Voi sunteţi întru slavă, iar noi suntem întru necinste!
11. Până în ceasul de acum flămânzim şi însetăm; suntem goi şi suntem pălmuiţi şi pribegim,
12. Şi ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărâţi fiind, binecuvântăm. Prigoniţi fiind, răbdăm.
13. Huliţi fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi.
14. Nu ca să vă ruşinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe nişte copii ai mei iubiţi.
15. Căci de aţi avea zeci de mii de învăţători în Hristos, totuşi nu aveţi mulţi părinţi. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos.
16. Deci, vă rog, să-mi fiţi mie următori, precum şi eu lui Hristos.

În această lună (ianuarie), ziua a patra - Înainte prăznuirea Botezului Domnului şi soborul Sfinţilor celor şaptezeci de apostoli (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6 ale apostolilor 3 şi ale cuviosului 3.

Stihirile apostolilor, glas 4:

Podobie: Dat-ai semn...

Pe Cleopa şi pe Andronic, pe Siluan şi pe Agav, pe Anania şi pe Filip, pe Prohor şi pe Nicanor, pe Ruf şi pe Sosten, pe Lin şi pe Stahie, pe Ştefan, pe Timon şi pe Erman, pe Flegonta şi pe Marco, pe Luca, pe Sosipatru, pe Fason şi pe Cae, pe Tihic şi pe Filimon, cu cântări sfinţite, să-i fericim noi credincioşii.

Narcis şi Trofim, Kesar, Zina şi Aristarh, Marco, Sila şi Cae, Ermi şi Asincrit, Apolos şi Chifa, Clement şi Iust, Quart, Erast şi Luca, Onisifor, Carp şi Evod, Matia şi Iacov, Urvano şi Aristobul, Tihic şi Aristarh, după vrednicie să se cinstească.

Pud şi Irodion, pe Arteman şi pe Filolog, Olimpan şi Rodion, Apelli şi pe Amplia, Patrovan şi Tit, Tertie şi Tadeu, pe Epeneton cel minunat, pe Ahaic, pe Aquila, pe Luchie şi pe Varnava, pe Furtunat, şi pe Apolo pururea pomenitul, pe Crisc şi pe Marco, să-i cinstim, pe propovăduitorii lui Dumnezeu.

Alte **Stihiri** ale cuviosului părintelui nostru Teoctist egumenul, cel din Cucumia Siciliei, glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Când ţi s-a rănit sufletul de dumnezeiasca dragoste, prea fericite, cu bucurie ai luat asupră-ţi Crucea ta, şi ai urmat lui Hristos, şi omorându-ţi cugetul trupului, cu înfrânarea, ai primit lucrarea Duhului cea vie, ca să risipeşti viforul bolilor, cu căldura rugăciunilor celor bine primite. Pentru care cu un glas te fericim.

Când ţi-ai curăţit părinte ochiul sufletului, cu rugăciuni neîncetate, lăcaş te-ai făcut Dumnezeirii, celei în Trei străluciri. Şi primind ungerea preoţiei cea dumnezeiască şi sfântă, ai intrat înlăuntru celor neumblate, jertfind pe Cel ce S-a jertfit pentru tine, prin pogorârea Sa cea negrăită.

Arătându-te cu nerăutatea minţii, blând şi răbdător de cele rele, părinte Teoctiste, ai moştenit deplin cu adevărat pământul celor blânzi. Şi prin împărtăşire îndumnezeindu-te, te îndestulezi de desfătare şi de veselie, şi de bucurie adevărată. Unde nu înceta a pomeni pe cei ce te cinstesc curat, şi săvârşesc a ta dumnezeiască adormire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, glas 3

Strălucit a fost praznicul cel ce a trecut, slăvită este şi ziua de acum. Întru acela magii s-au închinat Mântuitorului, iar întru aceasta pe Stăpânul sluga cea mărită L-a botezat. Acolo păstorii fluierând L-au văzut şi s-au minunat; iar aici glasul Părintelui, pe Fiul Unul-Născut l-a propovăduit.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 8:

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Foc nesuferit fiind Tu, Hristosul meu, eu fiind ţărână şi umbră, ce-mi pleci mie sfânt capul Tău? De care se cutremură mulţimea îngerilor, zis-a Ioan către Făcă-

torul când a venit să Se boteze. Mare este pogorârea Ta la noi Milostive dătătorule de viaţă.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Iată luminarea noastră, scăparea şi mântuirea, de voie vine mai înainte la Iordan gol arătat, Cel ce se îmbracă cu apele ca cu un veşmânt, îmbrăcând goliciunea tuturor, ceea ce se golise prin sfatul potrivnicului şarpe.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Foc nesuferit cu adevărat, mai înainte vine de voie la Iordan, curăţindu-mă pe mine cel sfărâmat de cel viclean, prin călcarea poruncii. Ca o ploaie cerească se primeşte prin mijlocul apei, cea spurcată de multe greşelile mele, ca un Bun şi Multmilostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 6*

Vine la Iordan Hristos adevărul, să Se boteze de la Ioan, şi acela zice către Dânsul: Mie-mi trebuieşte să mă botez de la Tine, şi Tu vii la mine. Nu îndrăznesc iarbă fiind, să mă ating de Foc. Tu mă sfinţeşte Stăpâne, cu dumnezeiască arătarea Ta.

Troparul apostolilor, glas 3: Sfinţilor apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al cuviosului, glas 8*

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctist, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al înainte prăznuirii

Găteşte-te Zabuloane, şi bine te împodobeşte Neftalime; Iordane râule stai, primeşte săltând pe Stăpânul cel ce vine să se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoaşa, nu vă ascundeţi ca mai înainte în Rai. Că Cel ce v-a văzut pe voi goi, S-a arătat, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos s-a arătat, toată făptura vrând să o înnoiască.

La Pavernicită

Cântăm Canonul

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos: Cu tăiere s-a tăiat marea Roşie, şi adâncul cel hrănit cu valuri s-a uscat, aceeaşi împreună făcându-se, celor fără de arme trecută şi celor prea într-armaţi mormânt. Şi cântare lui Dumnezeu cuvioasă s-a cântat; căci cu slavă S-a proslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Cea atot-pricinuitoare şi dătătoare de viaţă, înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemă-surată şi-a zidit eişi casă din curata Maică, ceea ce n-a ştiut de bărbat. Iar acum merge la râurile Iordanului, cerând botez spre înnoirea oamenilor.

Taine învăţând înţelepciunea lui Dumnezeu, cheamă pe toţi cei din păgâni la lumină, pe cei ce zăceau mai înainte întru întunericul neluminatei necunoştinţe, la cunoştinţa adevărului; scoţându-i la lumină prin Botezul cel ce curăţeşte inimile, şi zideşte prin Duhul.

Să auzim acum glasurile prooroceşti, cele plinite prin Duhul, căci Cel ce botează cu Duhul şi cu foc, Hristos, merge la Iordan. Veniţi la Dânsul şi vă luminaţi, că feţele voastre nu se vor ruşina.

Cântarea a 3-a

Irmos: Domn fiind a toate, şi Ziditor, Dumnezeule cel fără de patimă, zidire Ție Ți-ai unit sărăcind, şi râurile la care ai voit a veni însuţi fiind, popoarelor ai strigat: Apa vieţii scoateţi, şi cu credinţă vă întăriţi.

Darul Botezului cel dezlegător, sufletelor împreună şi trupurilor, Mântuitorule vii să-l dăruieşti. Pentru aceasta ne dai acum nouă şi dar în loc de dar, strigând: Apa vieţii scoateţi şi cu credinţă vă întăriţi.

Bărbatul nebun, cel ce nu cunoaşte pe Dumnezeu, se strică; că pentru izvodirile cele netrebnice, se lipseşte de tot binele, şi cade din toată mântuirea, de a cărui parte, toţi cei ce cunoaştem pe Hristos, să ne mântuim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând proorocul taina Ta cea negrăită Hristoase, a strigat: Pus-ai darul Botezului cel tare tuturor, celor ce cu credinţă îl primesc pe el, spre iertarea greşelilor noastre.

Mergând la Botezul cel ce izvorăşte celor muritori iertare, chemi pe toţi cei însărcinaţi cu rele greşeli, care rău vieţuiesc întru necurăţie, sufletească odihnă să le dai lor, ca un Îndurat făgăduindu-Te.

Cel ce Te-ai împărtăşit cu trupul meu, ca să-mi dai mie Dumnezeirea Ta, că chipul Părintelui Tău neschimbat fiind, încapi sub mâinile zidirii Tale, Mântuitorule, fără păcat Om arătându-Te, cu cel asemenea, curăţind Cuvinte pe cel asemenea.

Băutură şi ungere şi Duh sunt cunoştinţele peceţii Tale, Mântuitorule, şi darurile cele de taină, şi lucrurile dumnezeieştilor daruri cele vrednice de iubire; că pe Tine Unul-Născut, curăţire în lume, Tatăl, Te-a trimis.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu legătura temerii fiind cuprins acum Mergătorul înainte se leapădă a boteza pe Hristos, văzându-L cu cucernicie stând gol la ape, pe Cela ce acoperă cu ape cele mai pe deasupra.

Ceea ce ţine apa cea neţinută şi mai presus în văzduh, înţelepciunea lui Dumnezeu, care opreşte adâncurile, şi mările înfrânează, vine la Iordan, şi Botez ia din mâinile slugii.

Închipuindu-Se în Adam cel dintâi Hristos, vine să-l curăţească cu Botezul, Cel ce înfăşoară Cerul cu nori, şi Se îmbracă cu lumina, gol Se vede în repejunile Iordanului, şi cu mână Se cuprinde Cel ce poartă toate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a încunjurat, şi viforul nemairăbdându-l, ca Iona strig către Tine, Stăpânul: Din stricăciune, scoate-mă.

Domn ştiindu-Te pe Tine cerurile, spus-au mărirea Ta, Mântuitorule întru naşterea Ta; iar acum Tatăl te mărturiseşte Fiu iubit, pe Tine Cel ce Te-ai botezat.

Tot cel ce poartă întinăciune, să o curăţească, cu curgeri de lacrimi, şi la Hristos cu cutremur să vină, Carele merge să curăţească cu foc, şi cu Dumnezeiescul Duh firea noastră.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon, de văpaia cuptorului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii aruncându-se, fiind rouraţi, au cântat: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Clătinând cu capul spre vrajbă, nimenea cu înşelăciune să nu se mişte, celui de aproape cu rău să-i răsplătească, rău pentru rău gândind. Ci întru dragoste pe Domnul, Cel ce S-a arătat să-L cinstim.

Noi ca nişte prieteni ai lui Hristos, puţin rău să pătimim împreună, cu Cel ce S-a închipuit, şi S-a arătat ca şi noi, şi vine să ia Botez spre curăţirea chipului.

Cu Mine împreună de se va pogorî cineva, şi împreună se va îngropa prin Botez, cu Mine se va desfăta, întru slavă şi întru înviere. Hristos acum vesteşte, pe Carele cu credinţă să-L întâmpinăm.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Babilon, mai înainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărăţea. Şi împreunându-se cu focul cu carele nu s-au ars, Celui ce stăpâneşte, vrednică cântare i-au cântat: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Oaspeţii dumnezeieştii hrane, cei ce în Betleem cu cuvântul ne-am hrănit, şi cu îngerii am proslăvit, şi cu păstorii şi cu filozofii pe Cel ce S-a întrupat, să mergem acum în taină la Iordan, să vedem taina cea mare, pe carea Hristos vine să o săvârşească. Pe Carele Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Capul legii şi al proorocilor păzind, şi cu dragoste întărindu-ne, următori să fim lui Hristos, Celui ce pentru dragostea cea desăvârşită, trup a luat şi prin Botez pe noi cu Tatăl ne-a împăcat, şi ne-a învăţat a cânta: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Primit-a pe Cela ce a venit să curăţească păcatele lumii cu ape; dar nu i-ai îngăduit Lui fiind cuprins de frică. Mie îmi trebuieşte să mă botez de la Tine, Mirelui

împotrivă a zis prietenul, şi Cuvântului glasul, şi Soarelui sfeşnicul; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Din ospăţul Stăpânului, şi din masa cea nemuritoare, cei ce ne-am îndulcit în peştera cea săracă, acum la Iordan să alergăm, să vedem taină străină, care soleşte spre strălucirea cea de sus.

Mergeţi de la Betleem cei ce v-aţi îndulcit cu minunile spre partea Iordanului, şi acolo veţi vedea lucruri cu taină săvârşite, şi pe Hristos venind prin Botez să înnoiască pe Adam pentru că S-a întrupat.

Ziditorul născându-Se din Tatăl mai înainte de veci, S-a născut mai pe urmă ne-schimbat, întrupându-Se din curata Fecioară dumnezeiasca Fiică, îndoit rămânând, Dumnezeu şi Om, ca să înnoiască pe Adam prin Botez.

Ca un om după fire, iar nu după nălucire, ai venit în mijlocul tuturor, cerând Botez, însuţi fiind din fire nevinovat, că ai venit să îngropi vinovăţiile oamenilor, în ape botezându-Te.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici, după rânduială şi Otpustul.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul...; Troparul înainte prăznuirii şi al apostolilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al cuviosului.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *iar al înainte prăznuirii*

După întâia Catismă, **Sedealna** glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iată vine la Iordan Hristos, şi cheamă pe Mergătorul înainte: Vino de Mă botează pe Mine, Cel ce curăţesc tot păcatul lumii cu apele râului! Tinde-ţi mâna ta spre dumnezeiescul Meu creştet; că am venit să vindec greşelile mâinii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas acelaşi*

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Împăratul tuturor şi Stăpânul, la Botez cu dumnezeiască cuviinţă venind, credincioşii văzându-L să-L lăudăm. Cărările inimilor noastre să le gătim cu dragoste, spălând întinăciunile cumplitelor greşeli, că iată vine să mântuiască neamul omenesc, în râurile Iordanului.

După a doua Catismă, **Sedealna** glas 8:

Podobie: Înviat-ai din mormânt...

Botezătorule cel mare al Domnului bucură-te, că a venit Hristos să Se boteze de la tine. Tremuri ca o slugă, căci Stăpânul îşi pleacă ţie capul. Atinge-te de dumnezeiescul creştet a Celui ce ţine cu mâna toate, şi Dumnezeului celui ce mântuieşte cu bunavoinţă neamul omenesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Canonul - Al înainte prăznuirii cu irmosul pe 6 şi al apostolilor pe 4 şi al cuviosului pe 4.

Canonul înainte prăznuirii

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe gonaciul faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Să se bucure făptura, moştenirile neamurilor să cânte, Iisus, Împăratul a tot pământul, merge în râurile Iordanului, să facă a noastră curăţire.

În haină roşie împărătească, din sângele fecioresc Doamne îmbrăcându-Te cu trupul, la curgerile apei vii gol, ca să îmbraci a mea goliciune.

Fiul Tatălui celui fără început Tu fiind, la fiul Zahariei, Milostive cu umilinţă vii cerând Botez, ca cu darul, fii lui Dumnezeu să ne faci pe noi.

Alt Canon, al apostolilor

facerea lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 4

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Făcându-vă ucenici lui Hristos, carele pentru noi S-a arătat în trup materialnic, prea lăudaţilor, aţi luminat toată lumea cu razele bunei credinţe, risipind întunericul nedumnezeirii.

Părăsind firea cea stricăcioasă şi nestatornică a celor trecătoare, au urmat lui Hristos: Crisc, Prohor, Andronic, Tadeu şi Nicanor, făcându-se luminători cu chip dumnezeiesc.

Puterea vrăjmaşului o aţi biruit slăviţilor, cu puterea Duhului, şi pe cei de tot slăbănogiţi de nebunia nedumnezeirii, i-aţi umplut de putere şi de cunoştinţă dumnezeiască.

Amplia şi Stahie şi Filip, au propovăduit pe Domnul, carele S-a arătat cu adevărat în trup, ca nişte apostoli, ca nişte ierarhi dumnezeieşti, şi ca nişte slujitori lucrurilor celor mai presus de cuget.

Al Născătoarei

Să cinstim palatul cel dumnezeiesc al Împăratului, întru care a locuit precum a voit. Să slăvim pe cea neispitită de bărbat, şi una Născătoarea de Dumnezeu, prin care ne-am îndumnezeit.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cela ce stăpâneşti toate ca un Dumnezeu, porţi chip de slugă, şi la slugă îndurate vii trupeşte, prin Botezul cel de Dumnezeu lucrat, din robia vrăjmaşului scoţându-ne pe noi.

Pentru ce ai venit la râu? Ce fel de curăţire voieşti! Ce întinăciune cauţi să speli Bunule? Laud Cuvinte cea mai presus de minte micşorarea Ta, cea pentru milostivire.

Căutând Hristoase oaia care o a sfărâmat lupul cel sălbatic cu înşelăciune, în curgerile Iordanului ai stătut, strigând Mergătorului înainte: Vino de Mă botează tu.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască slava ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Ca pe nişte râuri v-a trimis pe voi Cuvântul în tot pământul, ca să-l umpleţi pe el cu adăpările Dumnezeiescului Duh şi cu darul să stingeţi văpaia nedumnezeirii, prea înţelepţilor.

Să lăudăm pe dumnezeiescul Timon, pe Sila şi pe Siluan, şi cu credinţă să mărim pe Epeneton cel slăvit; pe Urban şi pe Agav, pe adevăraţii propovăduitori ai lui Hristos.

Făcându-vă acum fericiţi, aţi făcut pe cei mai înainte ticăloşi, părtaşi fericirii celei dumnezeieşti; ca cei ce aţi avut învăţător pe Dumnezeu cel cu adevărat fericit.

Al Născătoarei

Curată mai înainte de naştere, şi întru naştere, şi după naştere te-ai arătat adevărat, Maică Fecioară, că pe Dumnezeu l-ai născut, pe carele arătat L-a propovăduit soborul apostolilor.

Condacul înainte prăznuirii, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Icos: Nu te silesc pe tine Botezătorule ca să treci hotarele. Nu-ţi zic ţie: Spune-mi cele ce grăieşti celor fărădelege, şi vezi pe păcătoşi, numai mă botează tăcând, şi aşteptând cele din Botez; că vei să aibi pentru această învrednicire care nu a fost îngerilor. Că decât proorocii mai mare te voi face. Că dintru aceia nici unul arătat pe Mine nu M-a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu înaintea Mea stând M-ai văzut. Că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Sedealna apostolilor, glas 3:

Podobie: Dumnezeieştii credinţe...

Stâlpi neclintiţi Bisericii, şi temelii bunei credinţe fiind ucenicii Dumnezeului nostru, păziţi-o pe ea nevătămată, gonind smintelile celui viclean, şi rugând pe Hristos Dumnezeul nostru totdeauna, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, glas 1*

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Păstorind cu dumnezeiască plăcere turma Domnului cu fluierul Cuvântului, purtătorule de Dumnezeu, Teoctiste la păşunea nepătimirii şi a vieţii, mântuită ai adus-o lui Dumnezeu, şi la Dânsul mutându-te plata ostenelilor cea vrednică ai luat. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere! Slavă Celui ce te-a încununat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a înainte prăznuirii.

Podobie asemenea

Iisus născându-Se din Fecioara Maria, şi în Iordan botezându-Se de la Ioan, Duhul S-a pogorât peste Dânsul văzut în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul cu îngerii a grăit, strigând: Slavă venirii Tale, Hristoase! Slavă Împărăţiei Tale! Slavă rânduielii Tale, unule Iubitorule de oameni!

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Când Te-a văzut pe Tine apa Iordanului Doamne, s-a întors, şi firea noastră cea spurcată de multe patimi, la ceruri s-a întors, închinându-se Ție.

Spăimântează-se soarele văzându-Te pe Tine Soare golindu-Te trupeşte, şi în taină luminând toată firea cea întunecată ce s-a golit pentru neascultare, Stăpâne.

Iată curăţirea, iată mântuirea şi înnoirea tuturor, şi luminarea a venit la ai Săi. Deci să ne lipim de Dânsul prin curăţia vieţii.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum având-ul în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Marea păgânilor o a tulburat intrând într-însa prea înţelepţii ca nişte cai, ucenicii Mântuitorului, şi pe credincioşi i-a mântuit cu apă sfântă şi cu Duh.

Strălucit-au ca soarele pe pământ, Pud, Apelie şi Filolog şi Irodion, Ruf şi Patrova, şi pe credincioşi i-au luminat, scăpându-i din întunericul necunoştinţei.

Încordându-vă v-a trimis pe voi Cel Milostiv, ca pe nişte săgeţi ascuţite, ca să zdrobiţi săgeţile vrăjmaşului, şi pe cei răniţi cumplit, măriţilor, cu darul lui Dumnezeu să-i vindecaţi.

Laudă să aducem Mântuitorului cu cântări, mărind pe Rodion de Dumnezeu grăitorul şi pe lăudatul Ermie, pe înţeleptul Asingrit, pe dumnezeiescul Lin şi pe Caius.

Al Născătoarei

Pe tine prea fericită, ceata proorocilor de demult prin Duhul, cu dumnezeieşti graiuri sfinţite, cu dumnezeiască cuviinţă te-a numit Preacurată, uşă şi munte umbrit.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, pe Cela ce chemi din negura greşelilor.

Roadă să aducem lui Hristos, viaţă curată, că vine curăţind spurcăciunea păcatelor prin ape cu darul, unul Făcătorul de bine şi Cel fără păcate.

Norodule cel ce şedeai de demult întru întunericul necazurilor, lumina cea neapusă s-a arătat ţie, vezi şi cu dumnezeieştile raze te luminează, şi laudă darul Celui ce S-a arătat.

Mare taină săvârşind, la marele Mergătorul Tău înainte vii, o Dătătorule de lucruri mari Doamne! Firea omenească cea micşorată, negrăit mărindu-o prin Botez.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Luând voi putere, ca nişte apostoli, a lega şi a dezlega, prea lăudaţilor, pe cei legaţi cu legătura relei credinţe i-aţi dezlegat. Pentru aceasta pomenirea voastră prăznuim cu credinţă dănţuind.

Cu dumnezeieşti cântări Aristarh să se cinstească, Tertie, Iason şi Sosten, Kesar şi Marco, Luca, Sosipatru, Quart şi dumnezeiescul Apelie, Olimp, Epafrodit şi prea înţeleptul Erast.

Pe voi ca şi pe cei doisprezece v-a trimis Domnul, ca să dezrădăcinaţi toată nedumnezeirea, între toţi oamenii sădind arătat dumnezeiasca cunoştinţă, măriţilor apostoli, cei rugători pentru sufletele noastre.

Al Născătoarei

Luminează-mi ochii inimii mele, Fecioară; străluceşte-mi raza pocăinţei, de întunericul cel veşnic mă scapă, ceea ce eşti uşa Luminii, şi scăparea tuturor creştinilor, celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, Multmilostive.

Cela ce eşti plin de ape de taină, ca un izvor al păcii, însuţi Doamne la râu ai venit, de la o picătură mică cerând să Te botezi, Cela ce unul eşti fără păcat.

Minunatu-s-a ceata îngerilor de sus, văzând gol pe Cel ce acoperă Cerul cu nori, şi a strigat: Ce este această a Ta multă umilinţă pentru oameni.

Cel plin S-a deşertat, Cel nevăzut iată întrupându-Se, S-a arătat, Iordane râule veseleşte-te, curgerile tale umple-ţi, ca să speli pe înnoitorul tuturor.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, mărind pe Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa.

În toată lumea aţi stropit apa vieţii cea de mântuire, nori însufleţiţi arătându-vă apostoli, şi inimile credincioşilor aţi rourat.

Puterea dumnezeieştilor voastre cuvinte, a biruit pe cea multă iuţime a ritorilor şi pe cei neînţelepţi care înnebunise prin cunoştinţa înşelăciunii, i-aţi înţelepţit prea înţelepţilor.

Dumnezeiescul Pud şi Trofim, Filimon slăvitul şi Aristarh, Onisifor şi Tihic cel prea ales, ca nişte ucenici ai Cuvântului, să se mărească.

Al Născătoarei

Pe tine te laud ceea ce una eşti lăudată, mărescu-te pururea de Dumnezeu mărită, şi te fericesc pe tine, ceea ce neamurile neamurilor te fericesc, Fecioară de Dumnezeu fericită.

Condacul apostolilor, glas 2:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Ceata ucenicilor lui Hristos celor şaptezeci, să o lăudăm dumnezeieşte credincioşii astăzi şi să o prăznuim. Că printr-înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită; că sunt luminători dumnezeieştii credinţe.

Icos: Ceata celor şaptezeci de apostoli, să o lăudăm cu un glas credincioşii întru sfinţite cântări. Pe Ştefan, pe Prohor şi pe Sila, pe Nicanor, pe Timon, şi pe Amplie, pe Parmena, pe Apelie, pe Iacov, pe Filip, pe Aristarh pe Matia şi pe Irodion, pe Crisc, pe Flegont, pe Varnava, Lin şi pe Olimp, pe Anania, pe Luca şi pe Asigcrist, pe Iason, pe Tit, pe Tadeu, pe Kesar şi pe Clement, pe Chifa, pe Iust, pe Erast şi pe Cleopa, pe Andronic, pe Ruf, pe Agav, pe Marco, pe Sosten şi pe ceilalţi, că sunt luminători dumnezeieştii credinţe.

Sinaxar

Întru această lună în ziua a patra, pomenirea şi soborul Sfinţilor slăviţi, celor şaptezeci de apostoli.

Stih: Ceata prea aleasă a apostolilor de şapte ori zece fiind,
În ceruri acum dimpreună cu nevoitorii este dănţuind...
Întru a patra zi laud eu,
Pe bărbaţii cei mult slăviţi ai lui Dumnezeu.

Aceşti şaptezeci de apostoli, fiind aleşi de puterea cea atotstăpânitoare, au fost trimişi în toată lumea, ca să smulgă pe oameni din înşelăciunea şi nebunia idolească, şi să-i întoarcă către cunoştinţa cinstire de Dumnezeu. Pentru aceasta toţi cu feluri de chinuri nevoindu-se pentru adevăr, s-au mutat către Domnul precum se arată în viaţa fiecăruia.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Teoctist, egumenul lăcaşului celui din Cucumia Siciliei, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Nezidite Cuvinte al lui Dumnezeu parte îi dai,
Lui Teoctist în pământul cel pururea cu verdeaţă al Edenului.

Tot în această zi, şase Sfinţi mucenici, care cu pace s-au săvârşit.

Stih: Şase suflete luminate, din viaţă zburând,
Stau de faţă împreună cu îngerii cei câte cu şase aripi fiind.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, Zosima monahul şi Atanasie Comintarisie.

Stih: Atanasie împreună cu Zosima murind,
Dulce îi este şi a vieţui împreună cu el înlăuntrul pietrei fiind.

Acest Sfânt Zosima era din Cilicia, şi locuia în pustie împreună cu fiarele. Deci fiind prins de boierul Dometian, şi mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, a fost ars prin urechi cu fiare înfocate, şi a fost pus într-un cazan plin de împuţiciuni clocotite. Apoi fiind spânzurat cu capul în jos, cu chip prea mărit, de toate s-a păzit nevătămat. Căci s-a arătat un leu în privelişte, carele cu glas omenesc a vorbit pentru Dumnezeirea lui Hristos.

Deci dintru aceasta, a tras la credinţa lui Hristos pe Atanasie Comintarisie. Deci fiind sfântul slobod de tiranul, s-a dus iarăşi în pustie şi în munţi, unde petrecea mai înainte, şi catehisind, a botezat pe pomenitul Atanasie.

Deci acolo aflându-se ei, s-a despicat o piatră în chip minunat, întru care intrând amândoi, şi-au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuvioasei Apolinaria celei din Singlit.

Stih: De pe pământ pe Apolinaria o ridică,
Căci în ceruri a locui era vrednică.

Pururea pomenita aceasta Apolinaria, a fost pe vremea împăratului Leon celui mare, cel poreclit machelie, în anii patru sute cincizeci şi şapte, fiica lui Antemie, care era rânduit de împăratul a fi cârmuitor Romei. Care cu frumuseţea şi cu înţelepciunea covârşea pe multe femei din timpul acela. Şi din tânără vârsta sa a dorit fecioria, şi se ruga lui Dumnezeu ziua şi noaptea, ca să-şi câştige dorinţa sa, adică să rămână fecioară până la moarte.

Pentru aceasta s-a rugat părinţilor săi, ca să o lase să se ducă la Ierusalim. Şi câştigându-şi voia, luând fericita slugi şi slujnice, asemenea şi aur şi argint şi haine scumpe şi astfel s-a dus la sfânta cetate. Acolo le-au împărţit toate pe la săraci. Iar după ce s-a închinat sfintelor locuri, şi-a slobozit robii şi roabele, a oprit cu sine numai un bătrân şi un famen pe care luându-i, a pornit să meargă la Alexandria.

Şi ajungând la un loc şes, au hotărât să şadă acolo, ca să se odihnească puţin de osteneala căii. Şi după ce oamenii săi au adormit, atuncea de trei ori fericita defăimând pe toate, a fugit pe ascuns şi a intrat în lunca ce se afla acolo. Unde a rămas mulţi ani, atâta încât pielea trupului ei s-a făcut vârtoasă ca de broască ţestoasă din muşcăturile ţânţarilor ce se aflau acolo.

Apoi s-a dus la un schit unde erau mulţi sfinţi părinţi, şi acolo făţărnicindu-se că este famen, s-a numit pe sine Dorotei.

Iar cuviosul Macarie ce se afla acolo, a primit-o pe ea, şi i-a dat chilie, întru care închizându-se de trei ori fericita, se ruga lui Dumnezeu ziua şi noaptea.

Însă tatăl său Antemie avea şi altă fiică, care pătimea de duh necurat. Şi pentru aceasta a trimis-o pe ea la părinţii schitului ca să o vindece. Iar pentru fiica sa aceasta Apolinaria, a obosit căutându-o şi mai mult nu cerceta pentru ea. Deci părinţii, au trimis pe cea îndrăcită la sora sa, care se făţărnicea că se numeşte Dorotei, precum am spus mai sus. Şi în puţine zile a scăpat tânăra de dracul, şi s-a trimis de părinţi la tatăl său sănătoasă.

Însă după puţine zile, a început tânăra a se arăta că este îngreunată. Iar tatăl ei socotind că s-a îngreunat de Ava Dorotei, a trimis îndată călăreţi grabnici, şi l-a adus pe el înaintea sa.

Atunci sfânta, arătându-se prin oarecare semne, că era fiica lui Antemie, a făcut pe toţi să se minuneze şi să se înfricoşeze; şi mai ales pentru minunea ce făcuse la însuşi sora sa.

După acestea rămânând puţine zile cu părinţii săi, s-a întors iarăşi la chilia sa, fără să se înştiinţeze cineva de ceea ce s-a făcut.

Iar după ce s-a săvârşit, atunci s-a cunoscut de monahi, că este femeie. Pentru care toţi s-au spăimântat, şi s-au îndemnat să mulţumească lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Eftimie cel nou, care se află aproape de Sfântul Mochie.

Stih: Vesel, nevoindu-se prin osteneli Eftimie,
Vesel se duce la lăcaşurile cele de veselie.

Tot în această zi, cuviosul Eftimie egumenul Mânăstirii Vatopedului, care a înfruntat pe împăratul Mihail latino-cugetătorul, şi pe patriarhul Becul, care întru adânc s-a săvârşit.

Stih: Înecat-a apa pe Eftimie cel vestit,
Carele înşelăciunea latino-cugetătorilor a ruşinat.

Tot în această zi, cei împreună cu Eftimie doisprezece monahi vatopedeni, care pe cei mai de sus latino-cugetători, i-a înfruntat, care prin sugrumare s-a săvârşit.

Stih: Douăsprezecimea monahilor, strălucite cununi a luat.
Căci înşelăciunea latino-cugetătorilor a înfruntat.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, Hrisant şi Eftimia aproape de Sfântul Acachie.

Stih: Hrisant roadă prea dulce înflorind,
Care s-a arătat mult mai presus şi decât aurul fiind.
Cuvântul pe tine Eftimio arătat.

De bună lauda cea nemuritoare te-a învrednicit.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Onufrie, care a mărturisit în Hio, la anii o mie opt sute optsprezece.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i, porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cum Te vor primii repejunile râului, pe Tine Cela ce eşti izvorul desfătării Hristoase? Cum Mergătorul înainte îşi va tinde mâna spre Tine, Cel ce cu mâna l-ai zidit pe el, şi din mâna celui viclean ne-ai izbăvit pe noi.

Izvorul bunătăţii fiind Tu, Doamne, cum vii la curgerile Iordanului, căutând să adapi cu apele nestricăciunii pe cei căzuţi în stricăciune pentru mâncarea cea amăgitoare, prin pizma şarpelui.

Să picure munţii bucurie, şi dealurile să sălteze veselindu-se, râurile să plesnească cu mâinile; că S-a arătat Hristos şi merge să cufunde în apă greşelile oamenilor.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Vânând cu cuvântul, aţi scos dintru adâncul nedumnezeirii pe păgânii cei mult risipiţi. Cu semne şi cu minuni întărind minţile lor înţelepţilor apostoli cei ce aţi fost povăţuitori celor rătăciţi.

Intrând în limanul cel prea lin, celor învăluiţi în marea celor cumplite, mântuitori v-aţi arătat şi îndreptători înţelepţi cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Toţi pe Evod, şi pe Carp să-i fericim, pe Tihic şi pe Chifa, pe Iust, pe Artemie şi pe slăvitul Zina, ca pe nişte ucenici ai lui Hristos, cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

În chipul fulgerului, prin Duhul făcându-vă apostoli ai lui Hristos, pe cei ţinuţi în noaptea necunoştinţei i-aţi izbăvit şi la lumina vieţii aţi îndreptat pe cei ce strigă totdeauna: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Al Născătoarei

Curăţire te-ai făcut celor ce pururea greşesc, ceea ce eşti cu totul fără prihană, născând mai presus de fire pe Hristos, cel ce a ridicat păcatul lumii, căruia strigăm: Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci Hristoase cu singură voirea. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu cojocul a despărţit Elisei curgerile râului, darul Botezului mai înainte întunecat însemnându-l care Hristos l-a făcut suindu-se într-însele, unul Făcătorul de bine.

Însemnat-a oarecând slăvitul prooroc, darul Botezului, cu care apele cele mai înainte neroditoare, făcându-se mult roditoare cu puterea Dumnezeului nostru celui ce S-a arătat.

Toată valea de dumnezeieştile daruri se va umple, şi dealul cel potrivnic se va smeri, şi cele strâmbe, în drepte se vor întoarce, cu arătarea lui Dumnezeu celui ce S-a întrupat.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întu toţi vecii.

Arând minţile cele înţelenite, cu plugul Cuvântului, aţi semănat seminţe de mântuire, prea slăviţilor, şi spicul bunei credinţe însutit l-aţi secerat, adică mulţimea celor ce s-au mântuit, apostoli ai Domnului prea înţelepţi.

Cu laude dumnezeieşti pe Iacov, pe Cleopa şi pe Varnava şi pe Ştefan, pe Narcis prea înţeleptul, pe Marco, pe Aristobul, şi pe Apelie să-i cinstim, ca pe nişte apostoli ai lui Hristos strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Crucea în loc de pavăză purtând împotriva tuturor taberelor balaurului bărbăteşte v-aţi oştit, prea înţelepţilor apostoli. Şi pe acelea pierzându-le, pe oamenii pe care-i robise, i-aţi vânat prin credinţă, şi Stăpânului şi Dătătorului de viaţă i-aţi adus.

Al Născătoarei

O minune mai presus de minuni, cum ai născut şi ai rămas Fecioară, prea curată dumnezeiască Mireasă! Că ai născut pe Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl, căruia toţi cântăm: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează a căuta Cetele îngereşti; iar prin tine Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pe care slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Hristoase, cela ce cu mâinile ai zidit pe om, sub mâna Mergătorului înainte Te pleci ca un om, smerindu-Te, ca să mă înalţi pe mine cel de demult smerit şi pierit. Slavă înfricoşatei şi măritei rânduielii Tale.

Curăţirea sufletelor se găteşte, luminarea şi dezlegarea din cele rele a venit. Iordane râule veseleşte-te, dănţuieşte făptura toată, şi pământule şi mare bucuraţi-vă, slăvind pe Preabunul Hristos.

Cela ce eşti plinirea tuturor bunătăţilor, ai venit strigând către sluga Ta cea plină de sfinţenie, carele s-a mirat de a Ta umilinţă. Apropie-te, botează-mă că voi să umplu firea celor pământeşti de sfinţenie, şi de curăţenie.

Alt Canon, al apostolilor

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Vindecă Hristoase patimile inimilor noastre, pentru rugăciunile celor ce Te-au iubit şi Te-au propovăduit tuturor păgânilor pe Tine, Dumnezeu împreună şi Domn, şi Făcător a toate, şi a gonit toată înşelăciunea idolilor cu lumina propovăduirii.

Ca nişte fulgere a strălucit în lume Luca împreună cu Ermi, Marco, şi Anania şi cu Matia, sfinţitul Olimp, şi plinirea credincioşilor arătat a luminat-o pe care cu credinţă astăzi să-i cinstim cu sfinţite şi cu cinstite cântări.

Cu bună cuviinţă să stăm în casa Dumnezeului nostru, şi să fericim pe sfinţiţii propovăduitori şi învăţători, care sunt înţelepţi ca îngerii şi îmbogăţitori, mântuitori, apărători şi folositori tuturor celor ce cinstesc pomenirea lor.

Strălucitu-s-a cu lumina cea fără materie a Duhului, Achila, Ahaic, şi Luchie cel mărit şi Furtunat, împreună cu cei şaizeci şi şase de slujitori ai lui Hristos, şi sfinţiţi ucenici, şi inimile tuturor le luminează astăzi, pomenirea lor cea purtătoare de lumină.

Al Născătoarei

Strălucirea luminării naşterii tale a strălucit, şi a luminat toată partea cea de sub Cer, şi pe mai marele întunericului l-a pierdut Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce eşti lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Luminânda

Părăsind lumea cei şaptezeci, Cuvinte, s-au făcut ucenici prin dragoste Ție Cuvântului şi Învăţătorului, curăţind prin credinţă lumea din necunoştinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Altă **Luminândă:** Apostoli prea lăudaţi şi ucenici ai lui Hristos celui Îndurat şi văzători de Dumnezeu, nu încetaţi rugându-vă pentru noi, cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea voastră, ca să dobândim iertare greşelilor, şi darul cel dumnezeiesc în ziua judecăţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a înainte prăznuirii

Găteşte-te Zabuloane, înfrumuseţează-te Neftalime, ridică Iordane pe Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, carele vine cu trup către tine, vrând ca să spele păcatele noastre.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 6:

Podobie: Îngereştile puteri...

Pe Carele mai înainte l-a însemnat glasul celui ce strigă, venit-a Hristos la curgerile Iordanului, şi Mergătorului înainte i-a zis: Vino de Mă spală cu ape, botează-mă pe Mine cel ce M-am pogorât acum. Că am venit să spăl pe Adam, din căderea cea dintâi. Bine eşti cuvântat cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Înălţarea Cerului, nicicum nu am cercat, nici numărul stelelor, nici pământul nu am măsurat, şi cum mă voi atinge cu mâna de creştetul Tău? Mergătorul înainte a zis Stăpânului. Şi cum Te voi boteza pe Tine, Cel ce porţi făptura cu mâna? Pentru aceasta strig către Tine: Bine eşti cuvântat cel ce Te-ai arătat Dumnezeul nostru slavă Ție.

Înecat-ai oarecând păcatul pe vremea lui Noe, deschizând jgheaburile cereşti cu cuvântul. Şi cum va suferi Iordanul văzându-Te? Că iată curgerea îşi întoarce, cunoscându-Te pe Tine toată făptura şi eu strig Ție: Bine eşti cuvântat cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Venit-a Hristos la repejunile Iordanului, cerând Botez, Cel ce a şters păcatele, tot pământul să sălteze, cerurile să se veselească. Bucură-te, Biserica cea din păgâni,

care te-ai logodit cu Împăratul, şi cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat cel ce ai venit, ca să mântuieşti toate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *asemenea*

Ca să se plinească bunăvoinţa Tatălui, am venit pe pământ, îmbrăcându-mă în sărăcie. Cerul îmi este Mie scaun, şi pământul aşternut, şi ţie grumazii îmi plec, că la aceasta am venit, botează-mă pe Mine, şi întru Mine se vor curăţi greşelile oamenilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Podobie aceeaşi

Tu, Cela ce cu lumină ai povăţuit pe Israil mai înainte, prin stâlp şi prin nor, şi l-ai rourat în pustie, Tu, Cel ce stăpâneşti toate, Cel ce eşti din fire negrăit, în chip de rob cum Te-ai îmbrăcat? Nu mă voi atinge de Tine, Focule, eu iarba. Însuţi mă botează, că mie îmi trebuieşte să iau curăţire de la Tine.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Arătatu-s-a raza slavei Tatălui, în repejunile Iordanului, cu Botezul curăţind, întinăciunea sufletelor noastre.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Primeşte ca o slugă, proorocule Ioane, pe Mântuitorul lumii, şi botează pe Făcătorul, spre înnoirea oamenilor.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

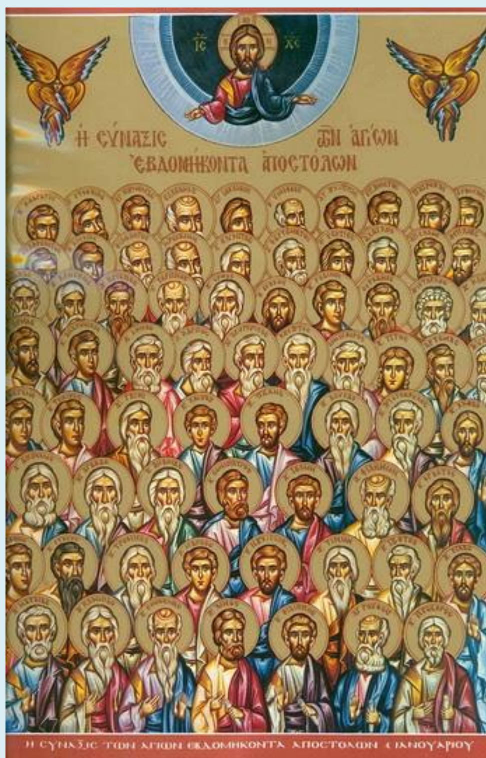
Venit-a luminarea, mântuirea S-a arătat la Iordan; veniţi să ne adunăm, ca să ne curăţim, şi să lăudăm cele dinaintea prăznuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Astăzi Hristos, dezlegare de mântuire, dăruieşte oamenilor. Întinăciunea sufletelor curăţind, cu focul Botezului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul

Canon de rugăciune la sărbătoarea soborului Sfinţilor 70 de apostoli

Tropar la sărbătoarea Soborului sfinţilor 70 de apostoli, glasul al 3-lea: Sfinţilor apostoli rugaţi pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

facerea lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea lăudaţilor apostoli, făcându-vă ucenici ai lui Hristos, care pentru noi S-a arătat în Trup materialnic, aţi luminat toată lumea cu razele dreptei cinstiri de Dumnezeu, risipind întunericul necredinţei.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii apostoli Crisp şi Prohor, Andronic, Tadeu şi Nicanor, părăsind firea cea stricăcioasă şi nestatornică a celor trecătoare, au urmat lui Hristos, făcându-se luminători cu chip dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Puterea vrăjmaşului aţi biruit, măriţilor, cu puterea Duhului; şi pe cei slăbănogi de tot de neputinţa înţelegerii, i-aţi umplut de putere şi de cunoştinţă dumnezeiască.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii Amplie, Stahie şi Filip, ca nişte apostoli, ca nişte ierarhi dumnezeieşti şi slujitori ai lucrurilor celor mai presus de cuget, au propovăduit pe Domnul, care S-a arătat cu adevărat în Trup.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să cinstim cămara cea dumnezeiască a Împăratului, întru care El a locuit, precum a voit. Să lăudăm pe cea nenuntită şi singura Născătoare de Dumnezeu, prin care ne-am îndumnezeit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască slava ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe nişte mari râuri v-a trimis pe voi Cuvântul în tot pământul, ca să-l umpleţi cu adăpările Dumnezeiescului Duh şi cu harul să stingeţi văpaia necredinţei, prea înţelepţilor.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm pe dumnezeiescul apostol Timon, pe Sila şi pe Silvan; şi cu credinţă să mărim pe Sfinţii Epenet cel mărit, pe Urban şi pe Agav, adevăraţi propovăduitori ai lui Hristos.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea înţelepţilor, acum fericiţi fiind, ca unii ce aţi avut drept Dascăl pe Dumnezeul cel cu adevărat fericit, aţi făcut pe cei mai înainte ticăloşi să ajungă părtaşi ai Fericirii celei dumnezeieşti.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curată, mai înainte de naştere şi după naştere te-ai arătat, cu adevărat, Maică Fecioară; că ai născut pe Dumnezeu, pe care L-a propovăduit, în chip strălucit, adunarea apostolilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi Dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum având-ul în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Marea păgânilor au tulburat-o intrând cu putere într-însa prea înţelepţii ucenici ai Mântuitorului, şi pe credincioşi i-a mântuit cu apă sfinţită şi cu Duhul Sfânt.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-au ca soarele pe pământ Sfinţii Pud, Apelie şi Filolog, Irodion, Ruf şi Patrova şi pe credincioşi i-a luminat izbăvindu-i din întunericul necunoştinţei.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel Milostiv v-a trimis pe voi ca pe nişte săgeţi ascuţite, ca să zdrobiţi săgeţile vrăjmaşului şi să vindecaţi pe cei răniţi cumplit, măriţilor, cu harul lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă să aducem Mântuitorului cu cântări, mărind pe sfinţii Rodion, de Dumnezeu grăitorul şi pe lăudatul Ermie, pe înţeleptul Asincrit, pe dumnezeiescul Lin şi pe apostolul Gaiu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine prea fericită, ceata proorocilor de demult, prin Duhul, cu dumnezeieşti graiuri sfinţite şi cu dumnezeiască cuviinţă te-a numit, Preacurată, uşă şi munte umbrit.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând voi puterea a lega şi dezlega, ca nişte apostoli, aţi dezlegat, prea lăudaţilor, pe cei legaţi cu legătura relei credinţe. Pentru aceasta prăznuim pomenirea voastră, dănţuind cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieşti cântări să fie cinstiţi Sfinţii apostoli Aristarh, Terţiu, Iason şi Sostene, Chesar şi Marcu, Luca şi Sosipatru, Quart şi dumnezeiescul Apelie, Clement, Epafrodit şi înţeleptul Erast.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe voi, întocmai ca pe cei doisprezece, v-a trimis Domnul să dezrădăcinaţi toată necredinţa, sădind în toţi oamenii, în chip vădit, dumnezeiasca cunoştinţă, măriţilor apostoli, care vă rugaţi pentru sufletele noastre.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminează-mi ochii inimii mele, Fecioară; străluceşte-mi raza pocăinţei, scapă-mă de întunericul cel veşnic, ceea ce eşti uşă Luminii şi scăparea tuturor creştinilor, care te laudă pe tine cu credinţă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, mărind pe Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În toată lumea aţi stropit apa vieţii cea mântuitoare, nori însufleţiţi arătându-vă, apostolilor şi inimile credincioşilor aţi rourat.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Puterea dumnezeieştilor voastre cuvinte a biruit multa isteţime a ritorilor şi pe cei neînţelepţi, năuciţi de cunoaşterea înşelăciunii lor, i-aţi înţelepţit, prea înţelepţilor.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul Pud şi Trofim, Filimon măritul şi Aristarh, Onisifor şi Tihic cel prea ales să fie măriţi, ca nişte ucenici ai Cuvântului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine te laud, cea una prea lăudată şi te măresc, de Dumnezeu pururea mărită; şi te fericesc pe tine, ceea pe care neamuri şi neamuri te fericesc Fecioară, de Dumnezeu fericită.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Să lăudăm astăzi dumnezeieşte şi să prăznuim, credincioşilor, ceata celor şaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Sfânta Treime, cea nedespărţită; că ei sunt luminători ai dumnezeieştii credinţe.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pescuind cu plasa cuvântului, aţi tras la voi din adâncul necredinţei pe păgânii cei mult risipiţi, întărindu-le minţile cu semne şi cu minuni, înţelepţilor apostoli, povăţuitorii celor rătăciţi.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Intrând în limanul cel prea lin, v-ati arătat celor tălăzuiţi de marea celor cumplite, înţelepţi mântuitori şi îndreptători, cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi să fericim pe Sfinţii Evod şi pe Carp, pe Tihic şi pe Chifa, pe Iust, pe Artema şi pe măritul Zina, ca pe nişte ucenici ai lui Hristos, cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Apostoli ai lui Hristos asemenea fulgerului, prin Duh ajungând, aţi izbăvit pe cei ţinuţi în noaptea necunoştinţei şi aţi îndreptat la Lumina Vieţii pe cei ce strigă totdeauna: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curăţire te-ai făcut tuturor celor ce pururea greşesc, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, născând mai presus de fire pe Hristos, cel ce a ridicat păcatul lumii; căruia strigăm: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întu toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înnoind minţile cele înţelenite cu plugul cuvântului, aţi semănat în ele seminţe de mântuire, prea măriţilor, şi aţi secerat Domnului, însutit, spicul dreptei cinstiri de Dumnezeu, mulţimea celor ce s-au mântuit, apostoli prea înţelepţi.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu laude dumnezeieşti să cinstim pe Sfinţii Iacov şi pe Cleopa, pe Varnava şi pe Ştefan, pe Narcis prea înţeleptul, pe Marcu, pe Aristobul şi pe Apelie, ca pe nişte

apostoli ai lui Hristos, strigând: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând Crucea în loc de pavăză, aţi mers bărbăteşte împotriva tuturor taberelor balaurului, prea înţelepţilor apostoli. Şi pe acelea pierzându-le, aţi vânat, prin credinţă, pe oamenii pe care-i robise şi Stăpânului şi Dătătorului de viaţă i-aţi adus.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

O, Minune mai presus de minuni! Cum de ai născut şi ai rămas Fecioară, prea curată dumnezeiască Mireasă? Că ai născut pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl, căruia toţi Îi cântăm: pe Domnul lăudaţi-L lucruri şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vindecă Hristoase, patimile inimilor noastre, pentru rugăciunile celor ce Te-au iubit şi Te-au propovăduit tuturor neamurilor, ca Dumnezeu, împreună şi Domn şi Făcător a toate, alungând toată înşelăciunea idolilor, cu lumina propovăduirii.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte fulgere au strălucit în lume Sfinţii Luca şi cu Ermie, Marcu, Anania, Matia şi cu sfinţitul Olimp şi limpede au luminat adunarea credincioşilor; pe care să-i cinstim astăzi cu credinţă şi cu cântări sfinţite şi cinstite.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bună cucernicie să stăm în Casa Dumnezeului nostru şi să fericim pe sfinţii propovăduitori şi învăţători, pe cei înţelepţi ca îngerii, care au slujit de îmbo-

găţitori, izbăvitori, apărători şi sprijinitori tuturor celor ce cinstesc sfântă pomenirea lor.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-au de Lumina cea nematerialnică a Duhului Sfinţii apostoli Achila, Ahaic şi Carp cel mărit şi Fortunat, împreună cu cei şaizeci şi şase de slujitori ai lui Hristos şi sfinţiţi ucenici; şi inimile tuturor le luminează astăzi pomenirea lor cea purtătoare de lumină.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lumina de Fulger a naşterii tale a strălucit şi a luminat toată partea cea de sub cer şi a pierdut pe mai marele întunericului, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, Lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, care te laudă pe tine, cu neîncetate glasuri.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Dumnezeieştii credinţe...

Ajungând voi, ucenicii Domnului nostru, temelii ale dreptei cunoaşteri de Dumnezeu, stâlpi neclintiţi ai Bisericii, păziţi-o pe ea nevătămată, alungaţi smintelile celui viclean şi rugaţi totdeauna pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Imnografie

ICOS

La masa cea duhovnicească se aşează soborul cel de Dumnezeu luminat,
Al celor şaptezeci de stâlpi, care pământul neîncetat au cutreierat,
Aceştia au adus buna vestire a milostivirii Cuvântului,
Aceştia să ceară şi pentru noi luminarea tainică a Duhului.

Bucuraţi-vă, făclii nestinse ale Luminii,
Propovăduitori ai tainelor sfinţirii,
Împodobirea minţilor cu gânduri luminate,
Tâlcuitori ai înţelepciunii celei minunate,
Oglinzi ce închipuiesc tainele înalte,
Vederea înţelesurilor celor luminate,
Cărări dumnezeieşti ale Înţelepciunii,
Vase prea cinstite ale Dumnezeirii,
Peceţi nestricate ale Adevărului vieţii,
Scoaterea păgânilor din întunericul nedreptăţii.

Condac la sărbătoarea soborului Sfinţilor 70 de apostoli: Să lăudăm astăzi dumnezeieşte şi să prăznuim, credincioşilor, ceata celor şaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Sfânta Treime cea nedespărţită; că ei sunt luminători ai dumnezeieştii credinţe.

Tropar la sărbătoarea soborului Sfinţilor 70 de apostoli: Sfinţilor apostoli rugaţi pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Vieţile Sfinţilor - Soborul Sfinţilor şaptezeci de apostoli

După alegerea celor doisprezece apostoli, Domnul nostru Iisus Hristos a luat încă şaptezeci de apostoli mai mici, ca să-i trimită la propovăduire. Despre acest lucru scrie Sfântul evanghelist Luca astfel: ***După aceştia a arătat Domnul şi alţi şaptezeci (şi doi), şi i-a trimis câte doi înaintea feţei Sale; pentru că pe cei doisprezece îi avea lângă Dânsul, ca pe nişte martori ai vieţii Sale, iar pe cei şaptezeci îi trimitea.***

Dar care erau numele celor şaptezeci nu este adeverit, de vreme ce, precum scrie Sfântul evanghelist Ioan: ***Mulţi din ucenicii Lui s-au dus şi după aceea nu mai umblau cu Dânsul. Şi a zis Iisus celor doisprezece: Oare şi voi voiţi să vă duceţi? Şi a fost aşa, căci aproape de patima cea de bunăvoie a Domnului, se împuţinaseră foarte mult ucenicii lui şi abia câţiva din cei şaptezeci rămăseseră lângă El, dar şi din cei doisprezece a căzut unul. Iar după Înviere, ceata Sfinţilor doisprezece apostoli s-a împlinit cu Matia; iar ceata celor şaptezeci nu îndată, ci încet s-a împlinit cu cei nou încredinţaţi prin buna vestire a celor care erau în ceata celor doisprezece şi prin propovăduirea Sfântului Pavel, cel chemat de sus, fiind în aceeaşi ceată cu Sfântul Petru.***

Deci se află despre cei şaptezeci de apostoli o istorie, sub numele Sfântului sfinţit Dorotei, episcopul Tirului, scrisă şi la începutul cărţii Faptele Apostolilor, care şi în Prolog este pomenită.

Dar acolo sunt scrişi unii care numai la început au fost apostoli, iar după aceea au căzut din credinţă şi din apostolie, precum Nicolae, nemernicul antiohian, fiind din cei şapte diaconi, care cu Simon vrăjitorul s-a abătut de la credinţă; la fel Figel, Hermogen şi Dimas, despre care scrie Sfântul Apostol Pavel către Timotei: ***"Ştii că s-au întors de la mine toţi cei din Asia, dintre care este Figel şi Hermogen" (II, 1, 15).*** Şi iarăşi: ***"Dimas m-a lăsat, iubind veacul de acum, pentru că s-a făcut mai pe urmă jertfitor idolesc în Tesalonic" (II, 4, 10).***

Pentru aceasta scrie şi Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu în epistola sa cea sobornicească dintâi: ***"De la noi a ieşit , dar n-a fost de la noi. De ar fi fost de la noi, ar fi fost cu adevărat cu noi" (I, 2, 19).***

Şi nu se cuvine pe unii ca aceia să-i cinstim în numărul sfinţilor celor şaptezeci ai soborului, ce acum se prăznuieşte. Căci ce împărtăşire este luminii cu întunericul? ***Însă mulţi sunt în acea istorie trecuţi sub tăcere, pe care Sfânta Biserică în sinaxarul lunilor îi numeşte sfinţi, din cei şaptezeci de apostoli, cum sunt Timotei, Tit, Epafras, Arhip, Ahila, Olimp, Codrat, Ahaic.*** Sunt încă şi altele multe cu îndoire, în acea istorie sub numele Sfântului Dorotei, scrise de cineva. ***Deci s-a adunat acestea aici cu multă cercetare, din dumnezeiasca Scriptură, din învăţăturile Sfinţilor Părinţi şi de la vechi istorici şi povestitori bisericeşti vrednici de crezare, făcând o enumerare ca aceasta, după numele şi rânduiala sfinţilor apostoli şaptezeci, care în această zi se prăznuiesc.***

Cel dintâi din cei şaptezeci de apostoli era ***Sfântul Iacob, fratele Domnului***, pe care Sfântul Apostol Pavel, în epistola sa către Galateni, îl pomeneşte, zicând: ***M-am suit în Ierusalim ca să văd pe Petru, iar pe altul din apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului (I, 18-19).*** Acesta a fost întâiul episcop al Ierusalimului, pus de însuşi Domnul, pe care propovăduindu-L, evreii l-au dat jos de pe aripa bisericii şi cu pietre l-au rănit; apoi lovindu-l cu un lemn în cap, s-a sfârşit.

Sfântul Marcu, evanghelistul care a scris Sfânta Evanghelie, îndemnându-l Sfântul Apostol Petru, care pomeneşte în cea dintâi sobornicească epistolă, zicând: ***Închină-se vouă Biserica cea adunată în Babilon şi Marcu, fiul meu (I, 5, 13).*** Acesta a fost aşezat episcop în Alexandria de acelaşi Sfânt Petru, unde închinătorii de idoli l-au legat cu o funie, apoi, târându-l şi bătându-l cu pietre, Domnul i S-a arătat şi, chemându-l la slava cea cerească, şi-a dat duhul său.

Sfântul Luca, evanghelistul care a scris Sfânta Evanghelie, povestind faptele Sfântului Apostol Pavel, care îl şi pomeneşte în epistola către Coloseni, zicând:

Închină-se vouă Luca, doctorul cel iubit (IV, 14). Acelaşi a scris şi Faptele Apostolilor; după multe osteneli, şi-a sfârşit apostolia sa muceniceşte, în Teba Beoţiei.

Sfântul Cleopa, fratele mai mic al Sfântului Iosif logodnicul Fecioarei, care, călătorind în Emaus cu Sfântul Luca (care pomeneşte de el în Evanghelia sa, iar al său nume îl trece sub tăcere), a văzut pe Domnul după Înviere; şi după o vreme, evreii l-au ucis în aceeaşi casă, unde a cunoscut pe Hristos înviat, prin frângerea pâinii.

Sfântul Simeon, rudenia Domnului, după Iacob, a fost al doilea episcop în Ierusalim şi a fost şi el răstignit pentru Hristos.

Sfântul Barnaba, cel numit astfel de apostoli, iar mai înainte se numea Iosie, care se pomeneşte în Faptele Apostolilor, de către Sfântul Pavel, în epistola către Galateni, zicând: ***M-am suit în Ierusalim cu Barnaba (II, 1).*** Acesta cu Sfântul Pavel a slujit Cuvântului şi mai întâi a propovăduit pe Hristos în Roma; apoi a fost episcop în Mediolan, cum şi în patria sa, insula Ciprului; şi a fost ucis de evrei şi de elini cu pietre, apoi l-au îngropat cu Evanghelia Sfântului Matei, cea scrisă de dânsul.

Sfântul Iosie sau Iosif, numit Varsava şi Iust, cel numărat împreună cu Matia, după Iuda cel căzut, care se pomeneşte în Faptele Apostolilor (I, 23); iar de Sfântul Pavel în epistola sa către Coloseni se numeşte şi Isus, care se mai zice Iust; şi se povesteşte de către dascăli că acest Iosie este fiul lui Iosif logodnicul, ca şi Iacob, Simeon şi Iuda (nu Iscarioteanul); a fost episcop în Eleuteropolis, unde s-a sfârşit muceniceşte.

Sfântul Tadeu, care a fost mai înainte ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, apoi al lui Hristos, altul decât Sfântul Apostol Iuda Tadeul, care se numeşte şi Levi, unul din cei doisprezece, care a botezat pe Avgar, împăratul Edesei, şi l-a curăţat de lepră; care după multe osteneli întru bunăvestirea lui Hristos, a adormit întru Domnul, în Berit, cetatea Feniciei.

Sfântul Anania, care a botezat pe Pavel apostolul, a fost episcop în Damasc; iar în Eleuteropolis şi-a sfârşit alergarea şi fiind ucis cu pietre, s-a dus către Domnul nostru Iisus Hristos, pe care L-a văzut stând în cerurile cele deschise.

Sfântul Filip, unul din cei şapte diaconi, care a botezat pe Simon vrăjitorul în Samaria şi pe famenul Candachiei; el a fost episcop în Tralia Asiei, şi luminând pe mulţi în credinţă, a trecut în adânci bătrâneţi la viaţa cea neîmbătrânită.

Sfântul Prohor, unul din cei şapte diaconi, împreună călător cu Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu şi părtaşul ostenelilor sale. Întâi a fost episcop în Nicomidia, cetatea Bitiniei; apoi, propovăduind pe Hristos în Antiohia, muceniceşte s-a săvârşit.

Sfântul Nicanor, unul din cei şapte diaconi, în aceeaşi zi în care a fost ucis întâiul Mucenic Ştefan, după cum se scrie în Faptele Apostolilor - fiind prigoană mare asupra Ierusalimului - a fost ucis împreună cu două mii, din cei ce credeau în Hristos.

Sfântul Timon, unul din cei şapte diaconi, a fost episcop în cetatea Bostrica din Arabia şi, propovăduind numele lui Hristos, a pătimit multe de la iudei şi de la elini. Fiind aruncat într-un cuptor aprins, a ieşit viu, nevătămat; apoi s-a dus către Domnul.

Sfântul Parmena, unul din cei şapte diaconi, săvârşind slujba cea încredinţată lui de apostoli, întru propovăduirea cea plină de credinţă, şi-a dat sfârşitul muceniceşte, înaintea feţei apostolilor.

Sfântul Timotei, ostenindu-se întru bună vestire cu Sfântul Pavel, care i-a trimis două epistole, a fost episcop în Efes, iar la praznicul elinesc, ce se numea Katagoghion, s-a sfârşit muceniceşte.

Sfântul Tit, asemenea s-a ostenit în bună vestire cu Sfântul Pavel, care i-a scris o epistolă; el a fost episcop al Gortinei, în Creta.

Sfântul Filimon, către care Sfântul Pavel s-a ostenit a-i trimite scrisoare, a fost episcop de Gaza.

Sfântul Onisim, despre care Sfântul Pavel scrie către Filimon, chinuindu-se de către Terţul, eparhul Romei, s-a sfârşit în Puteoli.

Sfântul Epafras, pe care Sfântul Pavel îl pomeneşte în Epistola trimisă către Filimon, zicând: Se închină ţie Epafras, cel robit împreună cu mine, pentru Iisus Hristos (I, 23). A fost episcop în Colose, în Biserica Laodiceii şi în Ierapole; apoi cu Sfântul Pavel au fost la Roma în legături, de unde Pavel, scriind către Coloseni,

zice: ***Închină-se vouă Epafras, cel de la voi, robul lui Iisus Hristos, care totdeauna se nevoieşte în rugăciuni, ca să fiţi desăvârşiţi întru toată voia lui Dumnezeu. Că mărturisesc pentru dânsul că are multă râvnă şi durere pentru voi şi pentru cei ce sunt în Laodiceea şi în Ierapole (IV, 12-13).***

Sfântul Arhip, cel pomenit în aceeaşi Epistolă către Filimon, a fost, după Sfântul Eprafas (cel ţinut la Roma în legături), episcop în Colose, către care scrie Sfântul Pavel, zicând: Să spuneţi lui Arhip: Păzeşte-ţi slujba pe care ai luat-o de la Dumnezeu ca s-o săvârşeşti (IV, 17).

Sfântul Sila, care cu Sfântul Apostol Pavel a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu şi împreună cu dânsul a suferit multe chinuri, bătăi şi temniţe, despre care se scrie în Faptele Apostolilor: ***Iar Pavel alegând pe Sila, a întărit Bisericile. A fost episcop în Corint, ostenindu-se foarte mult în propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu; şi făcând semne şi minuni, s-a dus către Domnul.***

Sfântul Silvan, pe care Sfântul Petru, în scrisoarea sa cea sobornicească, îl pomeneşte astfel: ***Prin Silvan, credinciosul frate, precum mi se pare, puţin am scris vouă (I, 5, 12).*** Asemenea şi Sfântul Pavel, în a doua Epistolă către Corinteni, zice: ***Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Care la voi prin noi S-a propovăduit de mine şi de Silvan.*** Acesta cu Sfântul Pavel a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu şi a fost episcop în Tesalonic; apoi multe primejdii suferind pentru nevoinţa credinţei, s-a suit la încununătorul de nevoinţă, Hristos.

Sfântul Crescent, pe care-l pomeneşte Sfântul Pavel în a doua epistolă a sa, către Timotei, zicând: ***Crescent în Galatia, s-a trimis de mine la propovăduire (II, 4, 10).*** Acesta a fost episcop în Galatia, apoi a propovăduit în Galia pe Hristos, iar în Viena, cetatea Galiei, a numit episcop pe ucenicul său Zaharia; apoi iarăşi s-a întors în Galatia, unde a murit muceniceşte, în timpul împăratului Traian (98-117).

Sfântul Crisp, pe care Faptele Apostolilor îl pomenesc astfel: ***Iar Crisp, începătorul soborului, a crezut în Domnul cu toată casa sa.*** Despre care şi Sfântul Pavel în Epistola către Corinteni, zice că ***"pe Crisp l-a botezat" (I, 1, 14).*** Şi a fost episcop în insula Eghina, care se află lângă Pelopones, între Marea Egeei şi a Ioniei.

Sfântul Epenet, pe care Sfântul Pavel în Epistola sa către Romani îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă iubitului meu Epenet, care este începătorul Asiei, întru Hristos (16, 15).*** A fost episcop în Cartagina.

Sfântul Andronic, pe care în aceeaşi epistolă Sfântul Apostol Pavel îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă lui Andronic (16, 7).*** Apoi, numindu-l rudenie, împreună cu dânsul robit şi vestit între apostolii cei mai înainte de el care au crezut în Hristos. A fost episcop în Panonia.

Sfântul Stahie, pe care Sfântul Pavel în aceeaşi epistolă îl pomeneşte: ***Închinaţi-vă, zice, şi iubitului meu Stahie (16, 9).*** El a fost pus episcop de către Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, în Arghiropolis, din Bizanţ.

Sfântul Amplie, pe care Sfântul Pavel în aceeaşi epistolă îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă lui Amplie, iubitul meu în Dumnezeu (16, 8).*** A fost episcop, propovăduind pe Hristos în Diospol şi în cetatea Odessos şi acolo, fiind ucis de elini, s-a sfârşit.

Sfântul Urban, pe care în aceeaşi epistolă Sfântul Pavel îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă lui Urban, iubitorul nostru în Hristos (16, 9).*** A fost episcop în Macedonia şi s-a sfârşit muceniceşte.

Sfântul Narcis, pe care în aceeaşi epistolă îl pomeneşte Sfântul Pavel, zicând: ***Închinaţi-vă celor ce sunt din casa lui Narcis în Domnul (16, 11).*** A fost episcop în Atena.

Sfântul Apelie, pe care în aceeaşi epistolă îl pomeneşte Sfântul Pavel, zicând: ***Închinaţi-vă lui Apelie, cel încercat în Hristos (16, 10).*** A fost episcop în Heracleea.

Sfântul Aristobul, pe care Sfântul Pavel în aceeaşi epistolă îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă celor ce sunt de la Aristobul (16, 10).*** A fost episcop în Bretania şi acolo, după multe osteneli şi pătimiri, s-a sfârşit.

Sfântul Irodion, pe care în aceeaşi epistolă Sfântul Pavel îl pomeneşte, zicând: ***Închinaţi-vă lui Irodion, rudeniei mele (16, 11).*** A fost episcop în Patras.

Sfântul Agab a luat darul proorociei. Pe sfântul acesta îl pomenesc Faptele Apostolilor, zicând că într-o vreme s-a pogorât un prooroc din Iudeea, anume Agab, care, luând brâul lui Pavel şi legându-şi mâinile sale şi picioarele, a zis: ***Aşa grăieşte Duhul Sfânt: pe bărbatul care are brâul acesta, aşa îl vor lega iudeii în Ierusalim şi-l vor da în mâinile limbilor.***

Sfântul Ruf, pe care în Epistola către Romani îl pomeneşte Sfântul Pavel, zicând: ***Închinaţi-vă lui Ruf, cel ales în Domnul (16, 13).*** A fost episcop în Teba din Elada.

Sfântul Asincrit, care se pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 14), a fost episcop în Ircania, din Asia.

Sfântul Flegon, cel pomenit în aceeaşi epistolă (16, 14), a fost episcop în Maraton, în cetatea Traciei.

Sfântul Hermes, care se pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 14), a fost episcop în Filipopoli.

Sfântul Patrova, cel pomenit în aceeaşi epistolă (16, 14), a fost episcop în Neapole şi în Puteoli (Italia).

Sfântul Hermas, care în aceeaşi epistolă se pomeneşte (16, 14), a fost episcop în Dalmaţia. Pentru aceşti cinci sfinţi, care s-au pomenit aici mai sus, scrie Sfântul Pavel, zicând: ***Închinaţi-vă lui Asincrit, Flegon, Hermes, Patrova şi Hermas (16, 14).***

Sfântul Lanos, pe care îl pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola a doua către Timotei (II, 4, 21), a fost episcop în Roma.

Sfântul Gaius, pe care, în Epistola către Romani (16, 23), îl pomeneşte Sfântul Pavel, zicând: ***Se închină vouă Gaius, ospătătorul meu şi a toată Biserica.*** A fost episcop în Efes, după Sfântul Timotei.

Sfântul Filolog, pe care îl pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 15) Sfântul Pavel, zicând: ***Închinaţi-vă lui Filolog.*** A fost pus de Sfântul Apostol Andrei, episcop în Sinope.

Sfântul Lucius, pe care Sfântul Pavel în aceeaşi epistolă (16, 21) îl pomeneşte, a fost episcop în Laodiceea Siriei.

Sfântul Iason, care se pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 21), a fost episcop în Tars.

Sfântul Sosipatru, cel pomenit în aceeaşi epistolă, a fost episcop în Iconiu. Despre aceşti trei sfinţi aici pomeniţi, scrie Sfântul Pavel, după ce spune despre Sfântul

Timotei, zicând: ***Se închină vouă Lucius, Iason şi Sosipatru, rudeniile mele (16, 21).***

Sfântul Olimpan, pe care Sfântul Pavel îl pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 15), urmând Sfântului Apostol Petru, până la pătimirea lui de moarte, a fost tăiat în Roma, împreună cu Sfântul Apostol Irodion, de către Nero (54-68); precum scrie Metafrast la ziua Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel.

Sfântul Tertius, care a scris către Romani epistola spusă de Sfântul Pavel, în care singur pe sine se pomeneşte aşa: ***Mă închin vouă şi eu Tertius, cel ce am scris epistola aceasta, întru Domnul.*** A fost episcop în Iconiu, al doilea după Sfântul Sosipatru, unde a câştigat şi muceniceasca cunună.

Sfântul Erast, pe care Sfântul Pavel îl pomeneşte în aceeaşi epistolă (16, 23), a fost iconom al Bisericii Ierusalimului, iar după aceea episcop al Paneadei.

Sfântul Cvartus, care în aceeaşi epistolă (16, 23) se pomeneşte, a fost episcop în Beirut. Despre aceşti doi sfinţi, Sfântul Pavel scrie: ***Se închină vouă Erast, dregătorul cetăţii, şi Cvartus, fratele (16, 23).***

Sfântul Evod a fost episcop în Antiohia, după un alt sfânt apostol; pe el îl pomeneşte Sfântul Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, în epistola sa către Antiohieni, zicând: "Aduceţi-vă aminte de fericitul Evod, părintele nostru, care întâi a fost păstor pus vouă de sfinţii apostoli". El s-a sfârşit muceniceşte.

Sfântul Onisifor, pe care îl pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola a doua către Timotei (I, 16), zicând: ***Să dea Domnul milă casei lui Onisifor, că de multe ori m-a odihnit şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat.*** A fost episcop în Colofon şi în Cirene.

Sfântul Clement, pe care îl pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola către Filipeni (4, 3), zicând: ***S-a nevoit cu mine şi Clement.*** El a fost episcop în Roma, după episcopii Lin şi Clit; apoi surghiunit fiind în Chersones, s-a sfârşit muceniceşte, prin înecare în adâncul mării.

Sfântul Sostene, care după Sfântul Crisp a fost începător soborului iudaicesc, întorcându-se la credinţă de către Sfântul Pavel, şi despre care se scrie în Faptele Apostolilor: ***Şi prinzând toţi elinii pe Sostene, începătorul soborului, îl băteau înaintea divanului.*** Despre el pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola I către

Corinteni, începută aşa: ***Pavel, chematul apostol al lui Iisus Hristos, cu voia lui Dumnezeu, şi Sostene fratele (I, 1, 1).*** El a fost episcop în Colofon.

Sfântul Apolo, despre care pomenesc Faptele Apostolilor, astfel: Iar un iudeu anume Apolo, de neam din Alexandria, bărbat cuvântător, a venit în Efes, fiind puternic în Scripturi. Acesta era învăţat în calea Domnului şi, arzând cu Duhul, învăţa cu dinadinsul despre Domnul. Îl pomeneşte Sfântul Pavel în epistola I către Corinteni (I, 3, 6): ***Eu am sădit, Apolo a udat, iar Dumnezeu a crescut.*** El a fost episcop în Smirna, mai înainte de Sfântul Policarp.

Sfântul Tihic, cel pomenit în Faptele Apostolilor şi în epistolele Sfântului Pavel către Efeseni (6, 21) şi Coloseni (4, 7), zicând: ***Iar cele pentru mine, pe care le lucrez, toate le va spune vouă Tihic, iubitul meu frate, şi credinciosul slujitor în Domnul, pe care l-am trimis la voi ca să ştiţi cele pentru noi şi ca să se mângâie inimile voastre.*** În Epistola a doua către Timotei (4, 12) zice: ***Iar pe Tihic l-am trimis în Efes.*** El a fost episcop în Colofon, după Sfântul Sostene.

Sfântul Epafrodit, pe care-l pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola către Filipeni (2, 25; 4, 18), zicând: ***Iar mai de folos am socotit că pe Epafrodit, fratele, ajutătorul şi împreună ostaşul meu, iar al vostru apostol şi slujitor trebuinţei mele, a-l trimite la voi.*** A fost episcop în Adriania.

Sfântul Carp, despre care Sfântul Pavel în a doua Epistolă către Timotei (4, 13), după Sfântul Tihic, pomeneşte zicând: ***Felonul pe care l-am lăsat în Troada, la Carp, venind aici, să-l aduci, precum şi cărţile.*** El a fost episcop în Veria Traciei.

Sfântul Codrat a fost episcop în Atena şi în Magnesia unde, cuvântul Domnului propovăduind, şi-a luat sfârşitul prin mucenicie de la atenieni, în vremea împăratului Adrian (117-138).

Sfântul Marcu, care se numeşte şi Ioan, pe care Faptele Apostolilor îl pomenesc de multe ori, că a fost călător împreună cu Pavel şi cu Barnaba, zicând: ***Iar Barnaba şi Saul s-au întors din Ierusalim la Antiohia, împlinindu-şi slujba şi a luat cu sine pe Ioan, care se chema Marcu.*** El a fost episcop în Biblos, din Fenicia, şi umbra lui gonea bolile.

Sfântul Zina, care se zice legiuitor, adică învăţătorul legii lui Moise, despre care Sfântul Pavel, în Epistola sa către Tit (III, 13), zice: ***Pe Zina, legiuitorul, degrabă să-l trimiţi la mine.*** El a fost episcop în Diospoli.

Sfântul Aristarh, despre care pomenesc Faptele Apostolilor, precum şi Epistola Sfântului Apostol Pavel către Coloseni şi către Filimon. El a fost episcop în Apameia Siriei.

Sfântul Pudenţiu, despre care pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola a doua către Timotei (4, 21), zicând: ***Se închină ţie şi Pudenţiu.*** El a fost la romani bărbat drept-credincios, primind în casa sa pe Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel şi adunarea celorlalţi credincioşi, a cărui casă s-a schimbat după aceea în biserică, ce se numea păstorească şi în care se zice că Sfântul Petru slujea Liturghia.

Sfântul Trofim, despre care Faptele Apostolilor pomenesc, ca şi Sfântul Pavel în Epistola a doua către Timotei (4, 20), zicând: ***Iată pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.*** El cu Pudenţiu şi cu Aristarh au urmat în toate călătoriile pe Sfântul Pavel şi la sfârşit, în vremea tăierii lui în Roma de către Nero, toţi aceşti trei au fost tăiaţi.

Sfântul Marcu, nepotul lui Barnaba, a fost episcop în Apolonia, despre care pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola sa către Coloseni (4, 10), împreună cu Sfântul Aristarh, zicând: ***Închină-se vouă Aristarh, cel robit cu mine, şi Marcu, nepotul lui Barnaba.***

Sfântul Artemas, despre care pomeneşte Sfântul Pavel, scriind către Tit (3, 12), zicând: ***Când voi trimite pe Artemas la tine.*** El a fost episcop în Listra.

Sfântul Acvila, despre care pomenesc Faptele Apostolilor şi epistolele lui Pavel, a fost episcop în Heraclea, iar în Asia şi în Ahaia a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu şi a fost ucis de necredincioşi.

Sfântul Fortunat, despre care Sfântul Pavel pomeneşte în Epistola I către Corinteni (16, 17), a câştigat sfârşit fericit în propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu.

Sfântul Ahaic, pe care îl pomeneşte Sfântul Pavel împreună cu Fortunat, în aceeaşi Epistolă către Corinteni (16, 17): M-am bucurat de venirea lui Fortunat şi a lui Ahaic, căci lipsirea voastră au împlinit-o aceştia şi au odihnit duhul meu şi al vostru.

Până aici se împlineşte desăvârşit ceata sfinţilor 70 de apostoli, la care, după alt izvor al Evangheliei, se adaugă încă şi aceşti doi:

Sfântul Dionisie Areopagitul, despre care pomenesc Faptele Apostolilor, a fost întâi episcop în Atena, apoi în Galia a propovăduit pe Hristos şi acolo i s-a tăiat capul. Iar faptul că şi acesta a fost din aceeaşi ceată apostolească, îl mărturiseşte Eusebiu, zicând astfel despre aceşti apostoli: Au adăugat la aceştia pe Areopagitul acela, anume Dionisie, care s-a întors la credinţă în Atena, prin propovăduirea lui Pavel, cum scrie Luca în Faptele Apostolilor.

Sfântul Simeon, care s-a numit Niger, despre care Sfântul Luca, în Faptele Apostolilor (13, 1), pomeneşte, zicând: ***Erau unii în Biserica din Antiohia, prooroci şi dascăli, Barnaba şi Simeon, care se numea Niger.*** Iar cum că şi acesta este din aceeaşi ceată apostolească, mărturiseşte Sfântul Epifanie, punându-l pe dânsul între apostoli, pentru că le pomeneşte numele acelora astfel: Marcu, Luca, Iust, Barnaba, Apelie, Ruf, Niger (adică Simeon Niger), şi pe ceilalţi şaptezeci şi doi. Astfel scriind Sfântul Epifanie pentru aceşti doi, ne încredinţează ca ceata acestor sfinţi apostoli cuprinde şaptezeci şi două de feţe şi că Sfântul Simeon Niger este unul din acelaşi număr apostolesc.

Cu ale tuturor acestora mult ajutătoare sfinte rugăciuni, să ne învrednicim şi noi cu adunarea cea sfântă ca să ne facem părtaşi chemării cereşti şi să cunoaştem pe Cel Preaînalt Apostol şi Arhiereu al mântuirii noastre, Iisus Hristos, lăudându-L pe El, ca şi pe Dumnezeu Tatăl şi pe Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

Însemnare

În ştiinţă să fie ca după aceştia toţi care s-au scris aici, pot încă şi mai mulţi să se afle într-aceeaşi vreme, împreună cu sfinţii apostoli; fiindcă mărturiseşte despre aceasta Eusebiu, episcopul Cezareei Palestinei, care în cartea sa cea dintâi, în cap. al 12-lea, scrie astfel: "Numele fiecăruia din cei doisprezece apostoli ai lui Hristos din destul se încredinţează, din mărturiile Evangheliei, iar pentru cei şaptezeci de apostoli nici un catalog sigur nu se află undeva".

De vei voi ca să cercetezi cu înlesnire, vei afla mai mult de şaptezeci, din mărturiile Sfântului Pavel, care în cea dintâi Epistolă către Corinteni zice: ***Hristos S-a arătat după Învierea Sa lui Chifa, apoi celor unsprezece; iar după aceea S-a arătat la mai mult decât cinci sute de fraţi deodată, dintre care cei mai mulţi trăiesc până acum, iar unii au şi adormit.*** Deci, mulţi ostenindu-se în buna vestire a lui Hristos în aceeaşi vreme în Biserica cea dintâi şi, luminând multe ţări cu credinţă, asemenea cu apostolii sunt vrednici de numele apostolesc, iar unii aici îndeosebi trebuie să se pomenească.

Adică: ***Sfântul Lazăr***, fiind mort patru zile şi de Domnul înviindu-se, împreună cu sfinţii apostoli a primit Duhul Sfânt, Care în limbi de foc S-a coborât. Fiind mare prigoană asupra Bisericii Ierusalimului, după uciderea lui Ştefan, a fost izgonit din hotarele Iudeii şi slobozit pe mare într-o luntre fără vâsle, împreună cu Sfântul Maximin ucenicul Domnului şi cu Sfântul Chelidonie, care din naştere a fost orb şi de Domnul s-a luminat; însă plutind după dumnezeiasca ocârmuire în Marsilia, acolo Sfântul Lazăr a propovăduit apostoleşte pe Hristos. Apoi, fiind episcop în cetatea Kitiei din insula Ciprului, a murit. Şi sfântul lui trup, după mulţi ani, s-a descoperit într-o raclă de marmură cu aceste cuvinte scrise deasupra: "Lazăr cel mort de patru zile, prietenul lui Hristos".

Sfântul Maximin din Livia, cetate care se numea astfel în Galia, a fost întâi episcop şi împlinitor de propovăduiri apostoleşti. Acolo a petrecut şi Sfântul Chelidonie, ajutătorul episcopiei la propovăduirea apostolească, cu Sfântul Maximin, unde cu pace s-a odihnit; iar de unii istorici se numără în ceata sfinţilor şaptezeci de apostoli, ca unul dintr-înşii.

Sfântul Iosif, cel din Arimateea, care a fost învăţat de Iisus şi a cerut prea cinstitul Lui trup de la Pilat; la fel, izgonindu-se de zavistnicii evrei din hotarele lor, a propovăduit pe Hristos în Anglia, unde a şi murit; ca un apostol se cinsteşte de locuitorii acelei ţări.

Sfântul Nicodim, care a venit noaptea la învăţătura lui Hristos şi a dat sfat bun pentru neosîndirea Domnului, iar mai pe urmă împreună cu Iosif a îngropat cu cinste trupul lui Iisus şi l-a uns cu aromate; el la fel a pătimit prigonire apostolească de la evrei, pentru credinţa şi propovăduirea lui Hristos.

Sfântul Gamaliel, care a fost învăţător Sfântului Apostol Pavel şi a dat evreilor sfat bun despre propovăduirea sfinţilor apostoli, zicând: Dacă este de la Dumnezeu învăţătura aceasta, nu veţi putea s-o nimiciţi. După ce a arătat aceasta, a propovăduit apostoleşte pe Hristos, în Care a crezut, şi, pe cel izgonit pentru propovăduire, adică pe Sfântul Nicodim, îl ţinea la sine, pe care până la sfârşitul vieţii hrănindu-l, după moarte l-a îngropat aproape de Sfântul Ştefan, întâiul mucenic.

Sfântul famen al împărătesei Candachiei, cel botezat în cale de Sfântul Filip, pe împărateasa aceea a adus-o la Hristos; a fost întâi propovăduitor al lui Hristos în Etiopia, apostol al Etiopiei numindu-se, s-a sfârşit muceniceşte.

Sfântul Zaheu, cel ce a primit în casa sa pe Domnul, bucurându-se, iar de la Dânsul a auzit acestea: ***Astăzi mântuire casei acesteia s-a făcut.*** După Înălţarea Domnului a urmat pe Sfântul Petru, de care punându-se episcop în Cezareea Palestinei, a propovăduit pe Hristos.

Sfântul Cornelie sutaşul, cel botezat de Sfântul Petru şi de acelaşi pus episcop în Cezareea, după Sfântul Zaheu, şi casa lui a făcut-o biserică.

Sfântul Longhin sutaşul, care a crezut în vremea răstignirii Domnului şi cu adevărat a mărturisit că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, apoi şi Învierea Lui a mărturisit-o; după aceasta, fiind propovăduitor şi apostol al lui Hristos în Capadochia, a pătimit muceniceşte.

Sfântul Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, pe care Domnul, când era prunc, l-a luat în mâinile Sale. El a fost episcop în Antiohia, propovăduind pe Hristos, pentru Care a şi pătimit în Roma, dându-se spre mâncare leilor.

Sfântul Policarp, episcopul Smirnei, pe care fericitul Simeon Metafrast, în viaţa Sfântului Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, îl numeşte apostol dumnezeiesc, scriind aşa: "A sosit în Smirna şi, acolo, Sfântul Ignatie a sărutat pe Sfântul Policarp, dumnezeiescul apostol, episcopul Smirnei, şi, împreună cu sine, ucenicul".

Sfântul Aristion, episcop al Bisericii Smirnei, ucenicul Domnului, din aceia care erau după cei doisprezece apostoli, pomenit în cărţile Sfântului Papia, episcopul Ierapolei, cel ce a vieţuit îndată după apostoli, despre care scriu istoricii bisericeşti: Nichifor în cartea a III-a, cap. 20, şi Eusebiu în cartea a III-a, cap. 33.

Sfântul Ierotei, cel ce a învăţat credinţa de la Sfântul Apostol Pavel şi a fost pus episcop în Atena, care la Adormirea Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, s-a adus în ceata Sfinţilor Apostoli prin văzduh.

Sfântul Antipa, episcopul Pergamului, a pătimit mărturisind apostoleasca propovăduire în Hristos; despre care Însuşi Domnul Hristos a arătat în descoperirea Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, zicând: Antipa, martorul Meu cel credincios, este ucis.

Sfântul Dimitrie, despre care a scris Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu în Epistola a treia (1, 12), zicând: ***Lui Dimitrie i s-a mărturisit de la toţi şi de la însuşi adevărul. Şi noi mărturisim şi ştii că mărturia noastră este adevărată.*** El a fost episcop în Filadelfia, în Asia.

Încă se mai pomeneşte în Faptele Apostolilor ***Mnason din Cipru***, vechi ucenic al Domnului, despre care scrie Sfântul Luca aşa: ***Au venit cu noi şi nişte ucenici din Cezareea, aducând cu ei pe un vechi ucenic din Cipru, Mnason, la care găzduim noi.*** Poate va socoti cineva că acest vechi ucenic al Domnului, Mnason, este acelaşi cu Iason.

Deci aceştia şi mai mulţi, afară din soborul celor şaptezeci de apostoli, au fost vechi ucenici ai Domnului, în aceeaşi vreme cu apostolii propovăduitori ai Lui, afară de mai mult de cinci sute de fraţi, care, deşi n-au fost pomeniţi, au văzut pe Domnul înviat; numele lor sunt scrise aici, pe pământ, în cărţi, dar în ceruri sunt scrise cu adevărat, precum scrie Sfântul Pavel către Filipeni, în cap. 4: ***Care întru bună vestire s-au nevoit cu mine, şi cu ceilalţi ajutători ai mei, ale căror nume sunt în cărţile vieţii.***

Iar în povestirea scrisă sub numele Sfântului Dorotei, pentru cei şaptezeci de apostoli, aceleaşi nume se repetă.

Încă, se mai ştie că în povestirea aceea scrisă sub numele lui Dorotei, multe, precum am scris, fiind nesigure, patru nume din cei şaptezeci de apostoli în zadar se pomenesc, anume Irodion, spunându-l a doua oară, ca şi cum ar fi acelaşi cu Sfântul Pavel Rodion, pe care Pavel nu l-a pomenit nicăieri, fără numai pe Irodion. Şi iarăşi pe Apolo, Tihic şi Aristarh, pe care singuri aceiaşi, iar nu îndoiţi îi pomeneşte Sfântul Pavel.

La aceeaşi povestire numele a patru se află de câte două ori, al lui Cleopa cu Simeon şi Crisp cu Crescent; căci se scrie că şi cum acelaşi Cleopa ar fi şi Simeon; şi cei vrednici de credinţă, vechi istorici bisericeşti, Eusebiu, cel numit Pamfil, şi Nichifor al lui Calist Xantopol şi cel adus de dânşii ca mărturie mai veche, adică Hegesip, iar după dânşii şi Gheorghe Kedrin, scriu asemenea, cum că Cleopa era frate mai mic al Sfântului Iosif logodnicul, iar Simeon era ruda Domnului; deşi se pomeneşte în Prolog că Simeon acesta era acelaşi, adică fiul lui Iosif, ca şi Iacob, Iosie şi Iuda; însă cei mai vrednici de credinţă istorici bisericeşti grăiesc că Simeon acesta (rudenia Domnului, episcopul Ierusalimului, al doilea după Iacob), era fiul unic al lui Cleopa, fratele lui Iosif şi văr, iar nu frate bun lui Iacob, fiul lui Iosif; iar acel Simeon, fiul lui Iosif şi frate bun lui Iacob, era altul (nepomenit între apostoli), de care socotesc că n-a luat slujba apostoliei, precum Iacob şi Iosif, fraţii lui, între cei şaptezeci, iar Iuda (care se zice şi Tadeu), era între cei doisprezece.

Dar poate că mai înainte de a se împărţi apostolii în lume, s-au dus din viaţa aceasta, precum şi alţi ucenici ai Domnului, despre care Sfântul Pavel zice: Cei mai

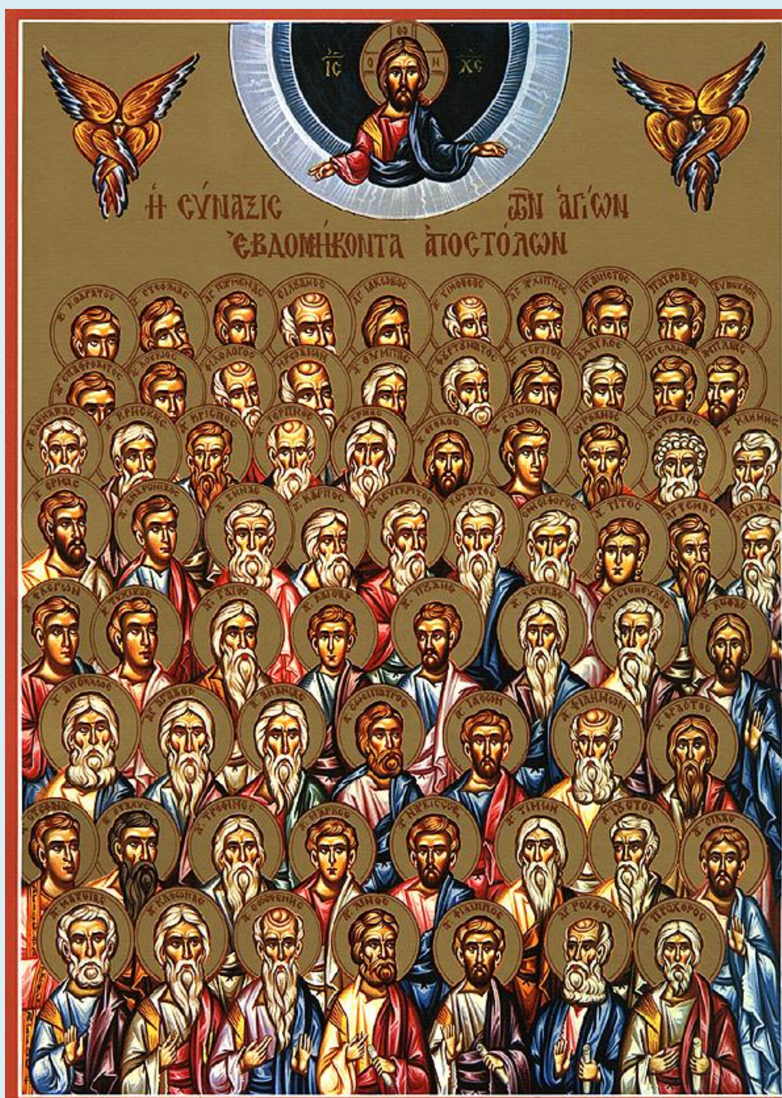
mulţi sunt până acum, iar unii au şi adormit; lucru care rămâne la bisericeasca socoteală şi este dovedit, că altul era Cleopa şi altul Simeon.

Iar ceea ce se scrie despre Crisp, pe care Sfântul Pavel îl pomeneşte în Epistola a doua către Timotei, că a fost episcop în Galileia, - apoi în epistola aceea se pomeneşte Crisp sau Crescent, episcopul Galatiei şi al Galileei; iar deosebit alt Crisp, mai mare al soborului, se pomeneşte în Faptele Apostolilor şi în epistola întâia către Corinteni a lui Pavel.

În aceeaşi povestire se scrie că Chifa, pe care Sfântul Pavel l-a mustrat în Antiohia, a fost episcop în Ivonia. Dar Sfântul Pavel în Antiohia, precum scrie către Galateni, nu altcuiva sau lui Chifa, cel din şaptezeci de apostoli, ci însuşi lui Petru, apostolul cel sfânt, i-a stat împotrivă pe faţă, căci sminteala era să vieţuiască ca neamurile.

În aceeaşi povestire se mai scrie că unul din cei şaptezeci ar fi fost un apostol Cezar; dar Sfântul Pavel, scriind din Roma către Filipeni (4, 22), pomeneşte de casa cezarului Nero, care atunci împărăţea în Roma (54-68), iar nu de vreun ucenic al Domnului anume Cezar, precum despre aceasta scriu sfinţii învăţători, Sfântul Ioan Gură de Aur şi Sfântul Teodoret. Cel dintâi zice: "I-am îndemnat şi i-am întărit, arătându-le că propovăduirea s-a atins şi de casa împărătească; pentru că dacă cei ce erau în casele împărăteşti toate le-au defăimat pentru Împăratul ceresc, mult mai ales li se cădea lor, filipenilor, s-o facă". Celălalt, Sfântul Teodoret, zicea: "Prea multă mângâiere le-a adus, când le-a spus că şi în palatele împărăteşti stăpâneşte dumnezeiasca Evanghelie şi pe casnicii necuratului împărat îi aduce la viaţă". Aşa tâlcuiesc aceşti sfinţi învăţători cuvintele apostolului, care pomenesc de Cezar în Epistola către Filipeni, la sfârşitul acestora, zicând: ***Închină-se vouă toţi sfinţii şi mai ales cei din casa Cezarului. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toţi. Amin (4, 22-23).***

Sinaxar - Pomenirea soborului Sfinţilor măriţilor apostoli, cei şaptezeci la număr

În această lună (ianuarie) , în ziua a patra, pomenirea soborului Sfinţilor măriţilor apostoli, cei şaptezeci la număr.

Aceşti şaptezeci de apostoli, fiind aleşi de puterea dumnezeiască, au fost trimişi în toată lumea ca să smulgă pe oameni din înşelăciunea şi nebunia idolească, şi să-i întoarcă la cunoştinţa cinstirii de Dumnezeu. Pentru aceasta, toţi s-au nevoit în multe feluri şi chipuri pentru adevăr şi s-au mutat la Domnul, aşa cum se arată la pomenirea fiecăruia.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul sfinţilor 70 de apostoli; Sfânta cuvioasă Apolinaria

Aceşti 70 de apostoli au fost aleşi de Domnul şi trimişi câte doi, înaintea Sa, în toate cetăţile şi locurile unde avea să meargă El, zicându-le: ***„Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său" (Luca 10, 2).***

În capitolul al 10-lea din Evanghelia sa, Sfântul Luca istoriseşte cum au fost trimişi apostolii să vestească pe Hristos, ca nişte înaintemergători ai dreptei credinţe, fiind el însuşi unul dintre aceşti 70 de ucenici ai Domnului. Numele lor se află păstrate în Mineiul pe ianuarie, la ziua a patra.

****

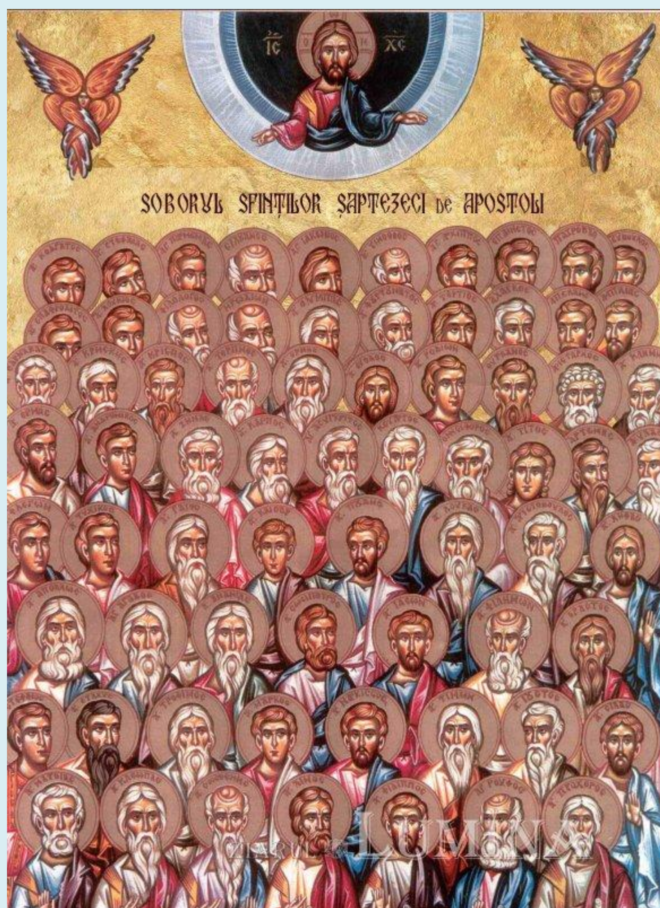
Astăzi pomenim şi pe Sfânta cuvioasă Apolinaria (†470). De tânără a dorit fecioria şi se ruga lui Dumnezeu să rămână fecioară până la moarte. Luând slugi, slujnice, aur şi argint, a plecat la Ierusalim, unde, după ce s-a închinat la Locurile Sfinte, i-a eliberat pe robi şi a împărţit toate averile ei săracilor.

Apoi, a plecat la Alexandria, unde s-a nevoit mulţi ani, după care a intrat într-un schit, spunând că este famen şi că se numeşte Dorotei.

Aici, cuvioasa Apolinaria a vindecat-o pe sora ei, care era demonizată. După o vreme, sora sa părea că este însărcinată, iar tatăl ei, Antemie, socotind că a rămas grea de la Dorotei, a trimis îndată călăreţi şi l-au adus înaintea sa. Atunci sfânta, arătând că este fiica lui Antemie, i-a făcut pe toţi să se minuneze şi să se înfricoşeze.

După ce a trecut la cereştile locaşuri, s-a cunoscut de către monahi că este femeie, de care lucru toţi s-au înspăimântat şi s-au îndemnat să mulţumească Domnului.

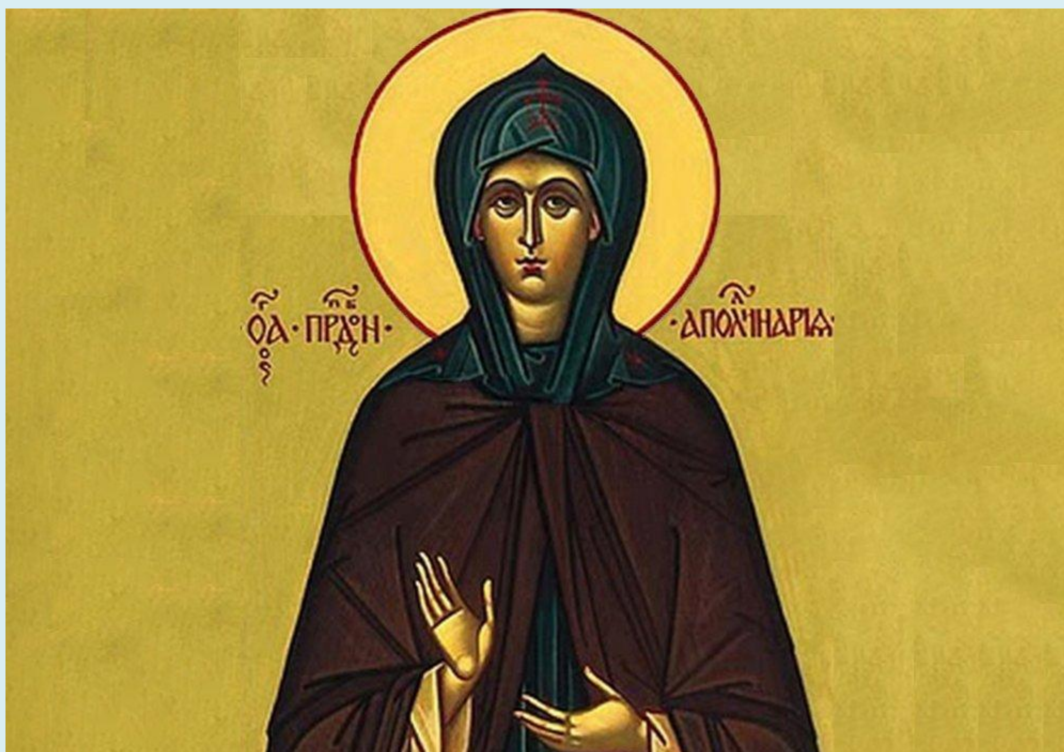
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul sfinţilor 70 de apostoli; Sfânta cuvioasă Apolinaria; Sfântul cuvios Nichifor cel lepros

Aceşti 70 de apostoli au fost aleşi de Domnul şi trimişi câte doi, înaintea Sa, în toate cetăţile şi locurile unde avea să meargă El, zicându-le: „Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său” (Luca 10, 2). În capitolul al 10-lea din Evanghelia sa, Sfântul Luca istoriseşte cum au fost trimişi apostolii să vestească pe Hristos, ca nişte înaintemergători ai dreptei credinţe, fiind el însuşi unul dintre aceşti 70 de ucenici ai Domnului. Numele lor se află păstrate în Mineiul pe ianuarie, la ziua a patra.

***

Astăzi o pomenim şi pe Sfânta cuvioasă Apolinaria (†470). Luând slugi, slujnice, aur şi argint a plecat la Ierusalim, unde după ce s-a închinat la Locurile Sfinte, i-a eliberat pe robi şi a împărţit toate averile ei săracilor.

Apoi, a plecat la Alexandria, unde s-a nevoit mulţi ani, după care a intrat într-un schit, spunând că este famen şi că se numeşte Dorotei.

Aici, cuvioasa Apolinaria a vindecat-o pe sora ei, care era demonizată. După o vreme, sora sa părea că este însărcinată, iar tatăl ei, Antemie, socotind că a rămas grea de la Dorotei, a trimis îndată călăreţi şi l-au adus înaintea sa.

Atunci sfânta, arătând că este fiica lui Antemie, i-a făcut pe toţi să se minuneze şi să se înfricoşeze.

După ce a trecut la cereştile lăcaşuri, s-a cunoscut de către monahi că este femeie, de care lucru toţi s-au înspăimântat şi s-au îndemnat să mulţumească Domnului.

***

Biserica noastră îl pomeneşte astăzi şi pe Sfântul cuvios Nichifor cel lepros. Sfântul Nichifor s-a născut în anul 1890, în insula Creta, iar la Botez a primit numele Nicolae. A rămas orfan de mic, fiind crescut de bunicul după tată.

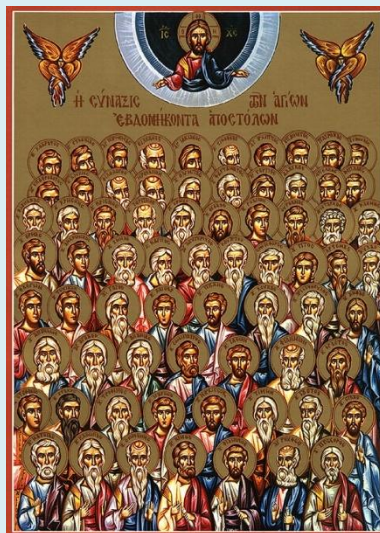
La vârsta de 13 ani a dezvoltat primele semne ale leprei. A plecat în Egipt, unde a lucrat o vreme la un bărbier din Alexandria, dar, întrucât boala a înaintat, a cerut sfatul unui arhiereu ortodox, care l-a îndrumat spre cuviosul Antim Vaianos, care slujea la leprozeria din Hios.

La vârsta de 24 de ani, în anul 1914, Nicolae a ajuns la azilul-spital pentru leproși, administrat de ieromonahul Antim.

După doi ani, cuviosul Antim l-a tuns în monahism, dându-i numele de Nichifor. Sfântul Nichifor a fost binecuvântat de Dumnezeu cu darul vindecărilor.

A trecut la Domnul în ziua de 4 ianuarie 1964, la vârsta de 74 de ani. A fost canonizat de Patriarhia Ecumenică în anul 2012, fiind sărbătorit în data de 4 ianuarie.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Soborul Sfinţilor 70 de apostoli

Mântuitorul nostru Iisus Hristos a avut 70 de ucenici, pe lângă cei 12 apostoli aleşi. Toţi aceşti ucenici ai Domnului s-au ostenit propovăduind cuvântul lui Hristos, îndurând chinuri şi prigoniri.

Biserica îi cinsteşte, cântându-le astăzi: „Ceata ucenicilor lui Hristos, celor şaptezeci, să o lăudăm dumnezeieşte credincioşii şi să o prăznuim. Că printr-înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită, că sunt luminătorii dumnezeieştii credinţe“.

Referitor la cei 70 de ucenici, Eusebiu, episcopul Cezareei Palestinei, spune în cartea sa cea dintâi (Istoria Bisericească), în cap. al 12-lea: ‘Numele fiecăruia din cei doisprezece apostoli ai lui Hristos din destul se încredinţează, din mărturiile Evangheliei, iar pentru cei şaptezeci de apostoli nici un catalog sigur nu se află undeva’.

Dintre aceşti apostoli menţionăm:

Sfântul Iacob, ruda Domnului, menţionat de Sfântul apostol Pavel, în epistola sa către Galateni: M-am suit în Ierusalim ca să văd pe Petru, iar pe altul din apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului (I, 18-19). Acesta a fost primul episcop al Ierusalimului, pus de însuşi Domnul, pe care propovăduindu-L, evreii l-au dat jos de pe aripa bisericii şi cu pietre l-au rănit; apoi lovindu-l cu un lemn în cap, a trecut la Domnul.

Sfântul Marcu evanghelistul, menţionat de Sfântul apostol Petru: Închină-se vouă Biserica cea adunată în Babilon şi Marcu, fiul meu (I, 5, 13). Acesta a fost aşezat episcop în Alexandria de acelaşi Sfânt Petru, unde fiind supus supliciilor şi-a dat duhul său.

Sfântul Luca evanghelistul, menţionat de Sfântul apostol Pavel în epistola către Coloseni, zicând: Închină-se vouă Luca, doctorul cel iubit (IV, 14). Acelaşi a scris şi Faptele Apostolilor; după multe osteneli, a suferit moarte martirică, în Teba Beoţiei.

Sfântul Cleopa, fratele mai mic al dreptului Iosif logodnicul Fecioarei Maria, care, călătorind în Emaus cu Sfântul Luca (menţionat în Evanghelia sa), a văzut pe Domnul după Înviere; şi după o vreme, a suferit moarte martirică.

Sfântul Simeon, rudenia Domnului, după Iacob, a fost al doilea episcop în Ierusalim şi a fost şi el răstignit pentru Hristos.

Sfântul Barnaba, cel numit astfel de apostoli, care mai înainte se numea Iosie, menţionat de către Sfântul Pavel, în epistola către Galateni, zicînd: M-am suit în Ierusalim cu Barnaba (II, 1). A fost episcop în Mediolan şi în insula Ciprului; a fost ucis cu pietre.

Sfântul Filip, unul din cei şapte diaconi, care a botezat pe Simon vrăjitorul în Samaria şi pe famenul Candachiei; a fost episcop în Tralia Asiei.

Sfântul Silvan, pe care Sfântul Petru, în scrisoarea sa cea sobornicească, îl pomeneşte astfel: Prin Silvan, credinciosul frate, precum mi se pare, puţin am scris vouă (I, 5, 12).Asemenea şi Sfântul Pavel, în a doua Epistolă către Corinteni, zice: Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, care la voi prin noi S-a propovăduit de mine şi de Silvan. A fost episcop în Tesalonic.

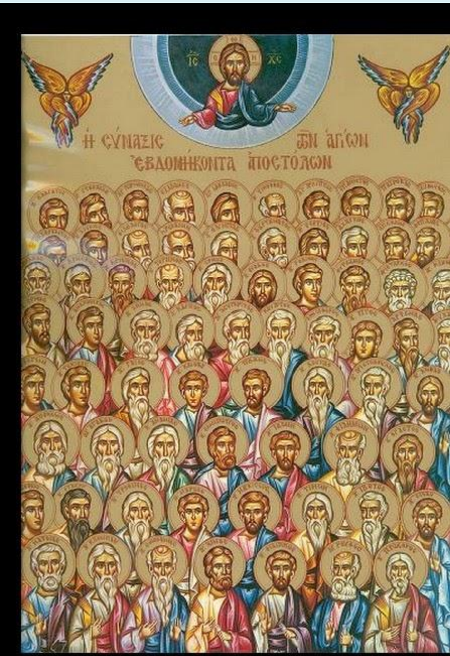
Sfântul Apolo, menţionat în Faptele Apostolilor: Iar un iudeu anume Apolo, de neam din Alexandria, bărbat cuvântător, a venit în Efes, fiind puternic în Scripturi. Acesta era învăţat în calea Domnului şi, arzând cu Duhul, învăţa cu dinadinsul despre Domnul. Îl pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola I către Corinteni (I, 3, 6): Eu am sădit, Apolo a udat, iar Dumnezeu a crescut. A fost episcop în Smirna, mai înainte de Sfântul Policarp.

Enumerăm în cele ce urmează datele de prăznuire din cursul anului a unora dintre cei 70 de ucenici:

27 septembrie: Marcu, Aristarh şi Zinon;
30 octombrie: Terție, Marcu evanghelistul, Iust şi Artema;
31 octombrie: Stahie, Amplie, Urban, Narcis şi Apeles;
5 noiembrie: Ermeu, Lin, Gaie, Filolog şi Patrova;
10 noiembrie: Olimp, Rodion, Sosipatru, Erast şi Cvart;
22 noiembrie: Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia;
8 decembrie: Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar şi Onisifor;
8 aprilie: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit şi Ermis;
28 aprilie: Iason şi Sosipatru;
11 iunie: Barnaba;
28 iulie: Apostoli şi diaconi: Prohor, Nicanor, Timon şi Parmena;
30 iulie: Sila, Silvan, Criscent, Epenetos şi Andronic.

Tot astăzi, Biserica face pomenirea Sfântului cuvios Teoctist și Sfintei cuvioase Apolinaria.

Proloagele din 4 ianuarie

TROPAR

Veniţi să ne luminăm cu raza Duhului înţelepţitor,
Şi să lăudăm adunarea Apostolilor în chip luminător,
Pe cei ce au înfrumuseţat cerul Bisericii cu strălucirile minunilor,
Să îi lăudăm astăzi, aducându-le mireasma cuvintelor.

CONDAC

Sfinţilor Apostoli, cei ce pentru dragostea lui Hristos v-aţi nevoit,
Şi aţi alergat pe cărările înţelepciunii dumnezeieşti cu picior smerit,
Pe noi, cei ţinuţi în legătura patimilor ne sloboziţi cu a voastră rugăciune,
Ca, având acoperământul vostru luminat, să vă aducem vrednică mulţumire.

Luna ianuarie în 4 zile: pomenirea soborului Sfinţilor slãviţi şaptezeci de apostoli.

Aceşti şaptezeci de apostoli sunt prăznuiţi astăzi, ca unii pe care i-a ales Domnul Iisus Hristos şi i-a trimis câte doi, înaintea Sa, în toate cetăţile şi locurile unde avea să meargă El, zicându-le: ***"Secerişul este mult, iar lucrătorii puţini, rugaţi deci pe Domnul secerişului ca să scoată lucrători la secerişul Său."(Luca 10,2).***

La capitolul 10 din Evanghelia sa, Sfântul apostol şi evanghelist Luca istoriseşte cum au fost trimişi aceşti apostoli să vestească pe Hristos, ca pe nişte înainte-mergători ai dreptei credinţe, fiind el însuşi unul din aceşti şaptezeci de ucenici ai Domnului. Numele lor se află păstrate în Mineiul pe ianuarie în 4 zile.

Toţi aceşti ucenici ai Domnului s-au ostenit fiecare în felul său, să smulgă pe oameni de la idoli, întorcându-i la cuvântul lui Hristos şi s-au mutat către Domnul, îndurând chinuri şi prigoniri precum se arată la pomenirea fiecăruia din ei.

Drept aceea, Biserica Ortodoxă îi cinsteşte cu imne ca acesta: "Ceata ucenicilor lui Hristos, celor şaptezeci, să o lăudăm dumnezeieşte credincioşii şi să o prăznuim. Că printr-înşii, toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită, că sunt luminătorii dumnezeieştii credinţe." Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, pomenirea prea cuvioasei Apolinaria, cea de la curte, care în chip bărbătesc s-a nevoit († 470).

Pururea pomenita Apolinaria a trăit pe vremea împăratului Leon cel mare (457-474), fiică a lui Antemie, care era rânduit de împărat să fie ocârmuitor Romei. Apolinaria covârşea cu frumuseţea şi cu înţelepciunea pe multe femei ale acelei vremi. Şi în tânăra vârstă a ei a dorit fecioria şi se ruga lui Dumnezeu, ziua şi noaptea, ca să-şi câştige dorinţa ei, adică să rămână fecioară până la moarte.

Pentru aceasta s-a rugat de părinţii săi, să-i dea voie să se ducă la Ierusalim. Şi, câştigându-şi voia şi luând, fericita, slugi şi slujnice, asemenea şi aur şi argint şi haine scumpe, s-a dus la sfânta cetate şi acolo le-a împărţit toate pe la săraci .

Iar, după ce s-a închinat Sfintelor Locuri, a slobozit pe robi şi pe roabe, oprind cu sine numai un bătrân şi un famen. Pe aceştia luându-i, a pornit să meargă la Alexandria. Şi, ajungând la un loc şes, a hotărât să stea acolo, ca să se odihnească puţin de osteneală căii. Şi, după ce oamenii săi au adormit, atunci de trei ori fericita, părăsind totul, a fugit, pe ascuns şi a intrat în lunca ce se afla acolo, unde a rămas mulţi ani, atâta încât pielea trupului ei s-a făcut vârtoasă, din cauza muşcăturilor ţânţarilor. Apoi, s-a dus la un schit, unde erau mulţi sfinţi părinţi, spunând că este famen şi că se numeşte Dorotei.

Iar cuviosul Macarie, ce se afla acolo, a primit-o pe ea şi i-a dat chilie, întru care închizându-se, de trei ori fericita se ruga lui Dumnezeu, ziua şi noaptea.

Însă tatăl sau Antemie avea şi altă fiică, mult pătimind de duh necurat şi, pentru aceasta, a trimis-o la părinţii schitului, ca să o vindece; iar despre fiica lui, Apolinaria, a obosit căutând-o şi mai mult nu mai întreba de ea. Deci, părinţii au trimis pe cea îndrăcită la sora ei, care se arăta că se numeşte Dorotei. Şi în puţine zile, tânăra bolnavă s-a slobozit de drac şi a fost trimisă de părinţi la tatăl ei, sănătoasă. Însă, după câtăva vreme, a început tânără a părea că ar fi însărcinată, iar tatăl ei, socotind că a rămas grea de la Dorotei, a trimis îndată călăreţi grabnici şi l-au adus pe el înaintea sa. Atunci sfânta arătându-se prin oarecare semne, că este fiica lui Antemie, i-a făcut pe toţi să se minuneze şi să se înfricoşeze şi, mai ales, pentru minunea ce se făcuse chiar cu sora ei. După aceasta, rămânând puţine zile cu părinţii săi, s-a întors la chilia sa, fără să afle cineva de ceea ce se făcuse.

Iar, după sfârşitul ei, s-a cunoscut, de monahi, că este femeie, de care lucru toţi s-au înspăimântat şi s-au îndemnat să mulţumească lui Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre minunea ce s-a făcut la copiii ce au slujit Sfânta Liturghie.

De la cetatea ce se numeşte Teracus, ca la zece stadii, era un sat, anume Gonab. Deci, copiii satului acestuia păşteau oile şi, cum se întâmplă între copii, alergară să se joace, precum le este obiceiul.

Iar, jucându-se ei, au zis: "Veniţi, cu adevărat, să facem şi să aducem jertfă şi să ne împărtăşim, precum şi preotul face în sfânta Biserică." Şi aceasta le-a plăcut tuturor. Şi şi-au pus lor, pe unul, în rânduială preoţească şi, pe alţi doi copii, cu rânduială de diaconi.

Deci, au venit la o piatră, că lângă piatră se jucau şi pe piatră, ca pe un altar, au pus pâinile, iar într-un pahar de piatră, vinul. Încă şi înaintea adunării stăteau deoparte şi de alta ca nişte diaconi. Unii grăiau proscomidia, iar unii, cu brâiele, ca şi cu nişte orare încingându-se, umbreau, ca şi cu nişte ripide şi ziceau ecteniile. Iar cel ce se afla cu nume de preot ştia sfânta slujbă, de vreme ce era obicei ca în biserică copiii să stea înaintea preoţilor la sfintele adunări şi mai întâi, după cler, să se împărtăşească cu Sfintele Taine, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru. Iar în anumite locuri, încă, era obiceiul de cântau copiii răspunsurile Sfintei Liturghii. Pentru aceea, erau copiii obişnuiţi cu slujba, ca cei ce auziseră cinstitele vosglasuri.

Deci, după ce copiii au făcut toate după obiceiul bisericesc, mai înainte de a frânge pâinea şi mai înainte de a gusta dintr-însele, s-a pogorât foc din cer şi a mistuit toate cele ce erau înainte şi a ars piatra toată, încât n-a mai rămas nici locul pietrii aceleia pe care, adică, au jertfit.

Iar copiii, văzând ceea ce se făcuse, de frică, au căzut la pământ şi, cu puţin n-au murit, că nu se puteau mişca de la pământ. Şi nemergând ei acasă, la vremea în care aveau ei obiceiul să meargă, în spaimă zăcând întinşi la pământ, au ieşit părinţii lor din sat, ca să vadă pentru ce ei n-au venit la vremea rânduită. Şi au aflat copiii zăcând la pământ şi nimeni dintre dânşii nu putea să grăiască.

Deci, văzându-i mai mult morţi şi în mare primejdie, fiecare părinte şi-a dus acasă copilul şi se întrebau de pricina amorţirii lor şi nu puteau să afle. Şi măcar că de multe ori îi întrebau pe ei, până la noaptea următoare, n-au putut să dobândească răspuns.

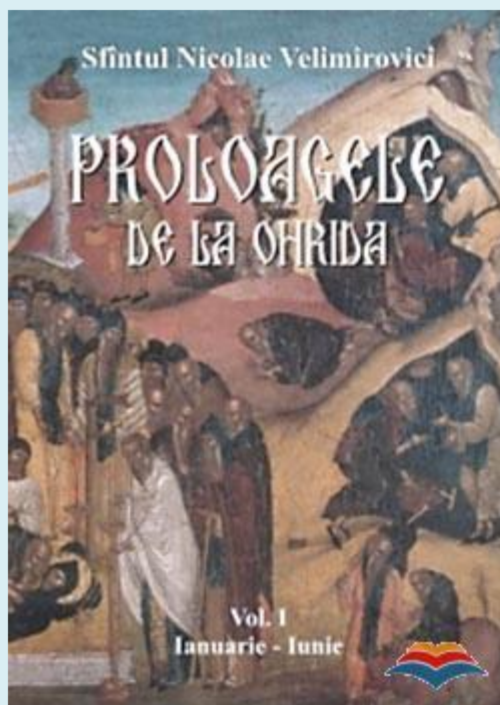
Dar, încet-încet, copii, aducându-şi aminte, le-au spus lor toate câte se petrecuseră şi, luând la părinţii lor, au ieşit şi le-au arătat locul unde s-a făcut minunea aceea prea slăvită şi semnul focului ce se pogorâse din cer.

Şi, încredinţându-se părinţii de aceasta, au mers în cetate şi au spus toate episcopului. Iar acela s-a minunat de lucru ce i s-a vestit şi a ieşit la locul acela, împreună cu clerul său şi cercetând pe copii şi auzind de la dânşii ceea ce se făcuse şi semnul cerescului foc văzându-l, a dat slavă lui Dumnezeu. Şi pe copiii aceia, pe toţi, îndată i-a trimis pentru o vreme, la mânăstire. Apoi, împodobind locul acela, a întemeiat acolo o mânăstire, iar deasupra, unde s-a pogorât focul punând altarul, a făcut biserică.

Întru această zi, chemarea Sfântului Ioan Gurã de Aur, pentru întâmpinarea Domnului la Iordan.

Astăzi, se plineşte cuvântul cel ce s-a grăit prin proorocul Isaia, adică: "Să se veselească pustiul şi, ca şi crinul, să înflorească" şi foarte să tresalte pustiul Iordanului, văzând pe Hristos că vine la Iordan, ca să sfinţească firea apelor. Iordanul acum se umple de apă şi mulţimea poporului se adună la dânsul. Şi, iată, pe Ioan grăind cu mare glas, mustrând fapta cea rea a făţărniciilor şi zicând: "Fii de năpârcă, faceţi roade vrednice de pocăinţă, ca atunci când va intra în ape Cel ce botează cu foc şi cu Duh Sfânt şi când va fi mărturisit de Tatăl din cer şi când Duhul Sfânt Îl va arăta descoperit ca Fiu al Lui Dumnezeu, atunci cu mine împreună să credeţi în Acela şi împreună cu mine să-L proslăvim şi cu mine împreună, ca unui Dumnezeu, Lui să vă închinaţi. Căruia Se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Soborul Sfinţilor şaptezeci de apostoli ai Domnului

În afara celor doisprezece apostoli, Domnul a mai ales încă şaptezeci de apostoli mai mici, pe care i-a trimis să propovăduiască Evanghelia Sa: Iar după aceasta, Domnul a mai ales alţi şaptezeci (şi doi), şi i-a trimis câte doi, înaintea feţei Sale, în fiecare cetate şi loc, unde însuşi avea să vină. Şi zicea către ei: ***Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului ca să scoată lucrători la secerişul Său. Mergeţi; iată, Eu vă trimit pe voi ca pe nişte miei în mijlocul lupilor. Nu purtaţi pungă, nici traistă, nici încălţăminte; şi pe nimeni să nu salutaţi pe cale. În orice casă veţi intra, întâi ziceţi: Pace casei acesteia (Luca 10:1-5).***

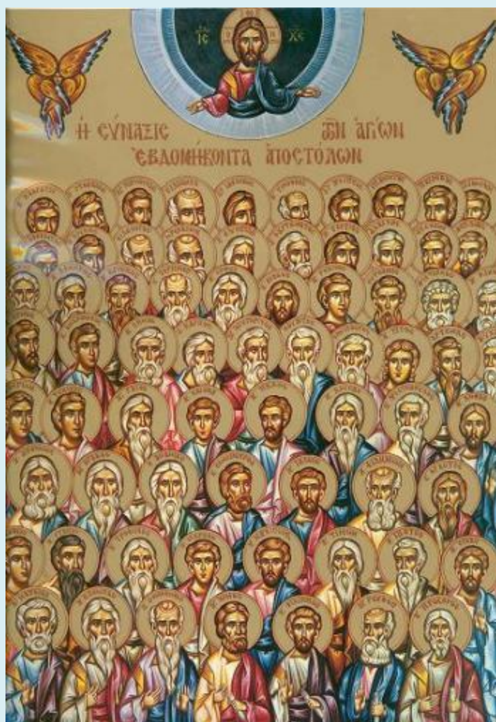
Dar aşa cum unul dintre cei doisprezece, Iuda, L-a vândut pe Mântuitorul, aşa şi dintre cei şaptezeci s-au aflat unii care L-au părăsit, nu pentru a-L vinde, ci din cauza slăbiciunilor şi greutăţilor omeneşti. Şi de atunci mulţi dintre ucenicii Săi s-au dus înapoi şi nu mai umblau cu El (Ioan, 6 : 66).

Aşa cum locul lui Iuda s-a împlinit prin alegerea altui apostol, căci au pus [apostolii] înainte pe doi: Pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia. Şi, rugându-se, au zis: ***Tu, Doamne, care cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceştia doi l-ai ales, ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Şi au tras sorţi, şi sorţul a căzut pe Matia, şi s-a socotit***

împreună cu cei unsprezece apostoli (Fapte l: 23-26); aşa şi locurile acestor apostoli mai mici au fost umplute de alţii care au fost aleşi.

Aceşti şaptezeci de apostoli mai mici au lucrat aceeaşi lucrare a vestirii Evangheliei ca şi cei doisprezece, fiind împreună-lucrători cu ei în răspândirea şi zidirea Bisericii lui Dumnezeu în lume. Ei au îndurat multe suferinţe şi uneltiri de la oameni şi de la diavoli, dar credinţa lor tare şi dragostea arzătoare pentru Domnul cel înviat i-a făcut biruitori ai lumii şi moştenitori ai Împărăţiei Cerurilor.

Cântare de laudă la Sfinţii şaptezeci de apostoli

O, atleţilor ai Crucii, fiilor ai luminii,
Voi vii sunteţi şi acum,
O, Copiilor ai veacului viitor,
Căci precum Hristos, nici voi nu aţi murit,
Ci trăiţi viaţa cea pururea nestricăcioasă.

Stăpânul, Dătătorul Cununilor, v-a încununat şi pe voi
Pentru Numele Său cel sfânt;
căci L-aţi vestit cu putere
În faţa împăraţilor şi mai marilor acestei lumi,
Şi în faţa sălbaticilor voştri chinuitori.

Pe Dumnezeu L-aţi slujit, iar lumea v-a răsplătit cu chinuri.
Lui Hristos I-aţi urmat,
O, dumnezeieştilor albine ale lui Hristos!
Lumea o aţi umplut de dulceaţă; vasele aţi umplut!

Sufletele le-aţi mângâiat, patimile aţi potolit,
Cu dulceaţa Evangheliei viaţa o aţi îndulcit,
Cu mireasma lui Hristos pământul aţi cădit,

O voi, sarea, lumina şi tămâia lumii.

Şaptezeci de fraţi, cu unirea dragostei legaţi
Precum ramurile unui singur trunchi, în Hristos crescuţi.

Şaptezeci de stele pe Soarele Hristos înconjurând
împreună cu îngerii şi cu Preacurata
În bucurie negrăită vă veseliţi.

O, biruitorilor ai acestui veac stricăcios,
Sfinţilor apostoli, pe voi vă slăvim şi vouă vă mulţumim,
Căci din sângele vostru dreptatea a înflorit.

Orthodoxwiki – Apostol

Chemarea celor 12 apostoli

Apostolul este trimisul lui Iisus Hristos pentru a propovădui Evanghelia şi adevărul despre Mesia, cel răstignit pentru mântuirea noastră.

Cuvântul apostol provine din cuvântul grec αποστολος, însemnând "acela care este trimis". La origine este un termen militar, însemnând un atac produs de o forţă militară, de obicei formată din câţiva soldaţi, împotriva unui inamic. În contextul creştin, apostolul se referă la ucenicii care răspândesc Evanghelia lui Iisus Hristos.

Cei 12 apostoli

Soborul Sfinţilor 12 apostoli

La început, Dumnezeu a chemat 12 ucenici în obştea Bisericii, dându-le misiunea de a propovădui adevărul. Potrivit Evangheliei, Iuda Iscarioteanul a fost unul dintre primii apostoli, dar odată cu lepădarea sa de credinţă şi moartea lui, a fost înlocuit de Apostolul Matia. ***Soborul Sfinţilor 12 apostoli este la 30 iunie. Numele apostolilor sunt enumerate la Matei 10,2, Marcu 3,14, Luca 6,12, Faptele Apostolilor 1;13, 26.***

După înlocuirea lui Iuda Iscarioteanul, lista celor 12 apostoli este următoarea:

- Simon, zis Petru - (29 iunie şi 16 ianuarie) răstignit pe cruce;
- Andrei cel Întâi chemat - (30 noiembrie) fratele lui Petru; răstignit pe cruce;
- Iacov (fiul lui Zevedei) - (30 aprilie) zis cel Mare; decapitat;
- Ioan Teologul - (26 septembrie şi 8 mai) fratele lui Iacov (fiul lui Zevedei);
- Filip - (14 noiembrie) răstignit pe cruce;
- Bartolomeu - (11 iunie şi 25 august) zis şi Natanail; răstignit, jupuit şi decapitat
- Toma - (6 octombrie) s-a săvârşit fiind pătruns cu cinci suliţe;
- Matei - (16 noiembrie) zis şi Levi, fratele lui Iacov; ars de viu;
- Iacov (fiul lui Alfeu) - (9 octombrie) răstignit pe cruce;
- Iuda - (19 iunie) numit şi Levi, supranumit Tadeu, fratele lui Iacov, fratele Domnului; răstignit pe cruce;

- Simon Zilotul - (10 mai) zis şi Canaanitul; răstignit pe cruce;
- Matia - (9 august) în locul lui Iuda Iscarioteanul; omorât cu pietre şi decapitat.

Cântări ale celor 12 apostoli

Troparul: Sfinţilor apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Condacul: Astăzi Hristos-Piatra cu bucurie proslăveşte piatra credinţei, pe ucenicul cel ales, dimpreună cu Pavel şi toţi cei doisprezece. Prăznuind pomenirea lor, slăvim pe Cel ce pe ei i-a proslăvit!

Cei 70 de apostoli

Cei şaptezeci de apostoli sunt ucenicii aleşi de Dumnezeu (descriere în Luca 10,1-16) alături de cei doisprezece şi trimişi să predice.

După o vreme, cei doisprezece apostoli au mai adăugat câţiva celor şaptezeci pentru a predica Evanghelia. Deşi în cele din urmă numărul lor a depăşit şaptezeci, toţi vor fi pomeniţi ca "cei şaptezeci de apostoli". ***Aceşti şaptezeci de apostoli, fiind aleşi de puterea dumnezeiască, au fost trimişi în toată lumea ca să smulgă pe oameni din înşelăciunea şi nebunia idolească şi să-i întoarcă la cunoştinţa cinstirii de Dumnezeu.*** Pentru aceasta, toţi s-au nevoit în multe feluri şi chipuri pentru adevăr şi s-au mutat la Domnul aşa cum se arată la pomenirea fiecăruia.
Soborul Sfinţilor măriţilor apostoli, cei şaptezeci la număr este la 4 ianuarie.

Obştea apostolilor

Este dificil de întocmit o listă completă şi exactă a celor şaptezeci apostoli. Vom aminti aici câteva nume:

Listă a celor 70 de apostoli, după data de prăznuire

- 22 noiembrie : **Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia** - Aceştia au fost pe vremea împărăţiei lui Nero, fiind ucenici Sfântului Pavel, şi au mărturisit la Colose, oraşul Frigiei, aproape de Laodiceea.

Făcând păgânii praznic Artemidei, în capiştea (templul) lor din Colose, sfinţii, cu alţi creştini dimpreună, lăudau pe Dumnezeu în sfânta biserică. Retrăgându-se ceilalţi, când au năvălit idolatrii, au rămas numai ei singuri cu Apfia, credincioasă

fiind şi ea, dorind de mărturisirea lui Hristos. Deci, prinzându-i, i-au adus la Androcleu, mai-marele Efesului, şi au fost bătuţi de el, dar nesupunându-se a face jertfă la idolul ce se chema de dânşii Mina, i-au îngropat până la brâu şi aşa i-au ucis cu pietre, săgetaţi fiind întâi de copii mici cu săgeţile.

- 5 noiembrie : **Ermeu, Lin, Gaie, Filolog şi Patrova** - Aceştia toţi erau din cei şaptezeci de ucenici ai lui Hristos.

Şi Patrova, de care aminteşte şi dumnezeiescul apostol Pavel în Epistola sa către Romani, a fost făcut episcop la Potiola, pe mulţi a botezat şi i-a adus la Hristos. Iar Ermeu, de care aminteşte, de asemenea, Sfântul Pavel în Epistola către Romani, a fost făcut episcop filipenilor. Iar Lin, după cum spune Apostolul Petru, a ajuns episcop al Romei celei mari. Iar Gaie, de care iarăşi aminteşte Apostolul, a fost episcop Efesului, după Preasfântul Timotei. Iar Filolog (şi de acesta aminteşte apostolul) a fost aşezat episcop la Sinope de Andrei cel Întâi chemat. Aceştia fiind episcopi în cetăţile arătate şi multe încercări şi necazuri suferind pentru cuvântul dreptei credinţe si pe mulţi învăţând şi lui Hristos aducându-i, s-au săvârşit în Domnul.

- 10 noiembrie: **Olimp, Rodion, Sosipatru, Erast şi Cvart** - Aceştia au fost din cei şaptezeci.

Olimp şi Rodion, urmând Sfântului apostol Petru, amândurora li s-au tăiat capetele, în cetatea Romei, de către Nero. Iar Sosipatru, de care pomeneşte Sfântul Pavel în Epistola către Romani, fiind episcop la Iconiu, cu pace s-a săvârşit. Şi poate fiecine să afle că Apostolul Pavel pomeneşte de dânsul în multe locuri în Epistolele sale. Asemenea şi Erast, de care pomeneşte în Epistolă fericitul Pavel, fiind iconom al Bisericii din Ierusalim şi apoi episcop al Paneadei, cu pace s-a săvârşit. Iar Cvart, fiind episcop al Beritului şi multe pătimind pentru dreapta credinţă şi pe mulţi elini spre Domnul întorcându-i, s-a săvârşit şi el cu pace.

- 8 decembrie: **Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar şi Onisifor** -

Sosten, despre care pomeneşte Sfântul apostol Pavel, a fost episcopul Colofonei. Apolo, despre care pomeneşte acelaşi apostol, a fost al doilea episcop al Colofonei, după Sosten. Epafrodit, despre care pomeneşte tot apostolul, a fost episcop al Colonei. Onisifor a fost episcop al Cezareii. Toţi aceştia au vieţuit bine şi au păstorit cu cuvioşie poporul şi Bisericile încredinţate lor. Îndurând multe încercări pentru Hristos, au fost ucişi de închinătorii la idoli şi şi-au dat Domnului sufletele lor.

- 8 aprilie: **Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit şi Ermis** -

Dintre aceşti sfinţi apostoli, Irodion, de care pomeneşte marele apostol Pavel, a slujit tuturor Sfinţilor apostoli. După acestea a fost hirotonit de dânşii preot, apoi episcop al cetăţii Nea Patron, şi învăţând pe mulţi păgâni şi întorcându-i la credinţa lui Hristos, fiind zavistuit de iudei, a pătimit multe. Că mergând la dânsul închinătorii la idoli, întâi l-au bătut foarte rău, şi i-au zdrobit gura cu pietre, apoi zdrobindu-i capul cu lemne, pe urmă l-au junghiat cu cuţitul. Iar Agav, care a luat brâul sfântului Pavel, şi şi-a legat mâinile şi picioarele, atunci aşa a proorocit, zicând: acestea zice Duhul cel Sfânt: "Pe omul al cărui brâu este acesta, aşa îl vor lega în Ierusalim iudeii, şi-l vor bate cu răni, ceea ce s-a şi întâmplat, că nu numai l-au legat, ci au ispitit a-l şi omorî. Şi după aceea acest Agav a propovăduit în partea lumii ce i-a venit. Iar Ruf, de care pomeneşte şi apostolul în Epistola către Romani, a fost făcut episcop cetăţii Tebei, care este în Grecia. Asemenea Flegon şi ceilalţi propovăduiau pretutindenea în lume Evanghelia şi întorceau pe necredincioşi la credinţa cea adevărată. Aceştia dar fiind pedepsiţi în multe feluri, toţi întru o zi omorâţi de iudei şi de păgâni, întru Domnul s-au săvârşit.

- 31 octombrie: **Stahie, Amplie, Urban, Narcis şi Apeles** -

Dintre aceşti cinci Sfinţi apostoli Stahie a fost pus episcop al Vizantiei de către Apostolul Andrei, şi a zidit şi biserica în Arghiropol, la care se aduna nenumărată mulţime de creştini şi-i învăţa. Şi aşa vieţuind şaisprezece ani, cu pace a răposat. Iar Sfântul Apeles ajungând episcop al Iracliei şi pe mulţi aducând la credinţa lui Hristos, a luat fericitul sfârşit. Iar Sfinţii Amplie şi Urban, fiind făcuţi şi ei episcopi, tot de acelaşi Apostol Andrei: Amplie cetăţii Odisopoleos, iar Urban Machedoniei, şi pentru mărturisirea în Hristos şi a idolilor surpare omorâţi fiind de iudei şi de elini şi-au dat fericitele lor suflete lui Dumnezeu. Iar Narcis fiind făcut episcop al atenienilor şi în multe feluri fiind chinuit, şi-a dat şi el sufletul lui Dumnezeu, pentru Care şi-a vărsat şi sângele cu osârdie. Iar Aristobul, a fost hirotonit şi acesta păstor al oilor celor cuvântătoare şi pe Hristos tuturor propovăduindu-L, a luat fericitul sfârsit al ostenelilor sale celor multe.

- 28 aprilie: **Iason şi Sosipatru** - [1]
- 30 iunie: sinaxarul face menţiune şi de alţii decât cei 12 - [2]
- 11 iunie: **Barnaba** - [3]
- 28 iulie: Apostoli şi diaconi: **Prohor, Nicanor, Timon şi Parmena** - [4]
- 30 iulie: **Sila, Silvan, Criscent, Epenetos şi Andronic** –

Sila a mers la propovăduirea Evangheliei împreună cu fericitul Pavel şi nu după multă vreme a fost făcut episcop al Corintului. Acolo, mult ostenindu-se şi pe toţi întărindu-i în credinţa în Hristos, s-a mutat către Domnul. Iar Silvan a fost făcut episcop al Tesalonicului; şi acesta, bine nevoindu-se, către Domnul s-a mutat; iar ceilalţi, propovăduind în Carhidonia şi în Italia şi învăţând de faţă în toată lumea

cuvântul credinţei în Hristos, şi întorcând şi botezând pe mulţi dintre păgâni, cu pace şi-au dat sufletele lui Dumnezeu.

- 27 septembrie: **Marcu, Aristarh şi Zinon** –

Marcu apostolul, care şi Ioan se cheamă (de care pomeneşte evanghelistul Luca în cartea Faptelor Apostolilor), hirotonindu-se de apostoli episcop Bivlei, s-a dovedit isteţ la lucrul evanghelicesc, şi aşa era de lipit şi iubit la Dumnezeu, încât de umbra lui se depărtau bolile. Însă s-a aflat şi alt apostol Aristarh între cei 70, de care a pomenit Apostolul în Epistola către Romani şi a fost episcop la Apamia Siriei. Alt Ioan "Acridomelitrofos" (adică se hrănea cu muguri şi cu miere) îmbrăcat cu cojoc, acela a fost Zinon legiuitorul, de care pomeneşte fericitul Pavel în Epistola către Romani, şi acesta a fost episcop în Diospol, care făcându-se locaş al Sfântului Duh şi propovăduind Evanghelia, a trecut către Domnul.

- 10 septembrie: **Apelie (Apelles), Luca (Luciu sau Luchie) şi Climent (Clement) –**

Alt Apelie a fost acesta, şi altul a fost cel ce a fost episcop la Iraclia Traciei. De acesta pomeneşte Pavel apostolul la Epistola către Romani (16, 10) că s-a făcut luminător Smirnei, şi fiind episcop al acestei cetăţi şi slujind lui Dumnezeu cu cuviinţă, către Dânsul a călătorit. De asemenea şi acest Luca, n-a fost evanghelistul, ci acela de care mărturiseşte fericitul Pavel în Epistola către Timotei că a fost arhiepiscop în Laodiceea Siriei şi, bine păstorind-o, s-a mutat către Domnul. Iar unii zic că acesta este unul şi acelasi cu Luciu, pe care apostolul Pavel îl pomeneste în aceeasi epistolă către Romani (16, 21). Iar Climent (Clement) acesta este cel de care pomeneşte apostolul Pavel în Epistola către Filipeni (4, 3) ca fiind "împreună-lucrător cu el". Sfântul apostol Climent a fost făcut episcop al Sardiei (sau Sardica, în Asia Mică) şi, purtând rănile lui Hristos pe trupul său, către Domnul a răposat.

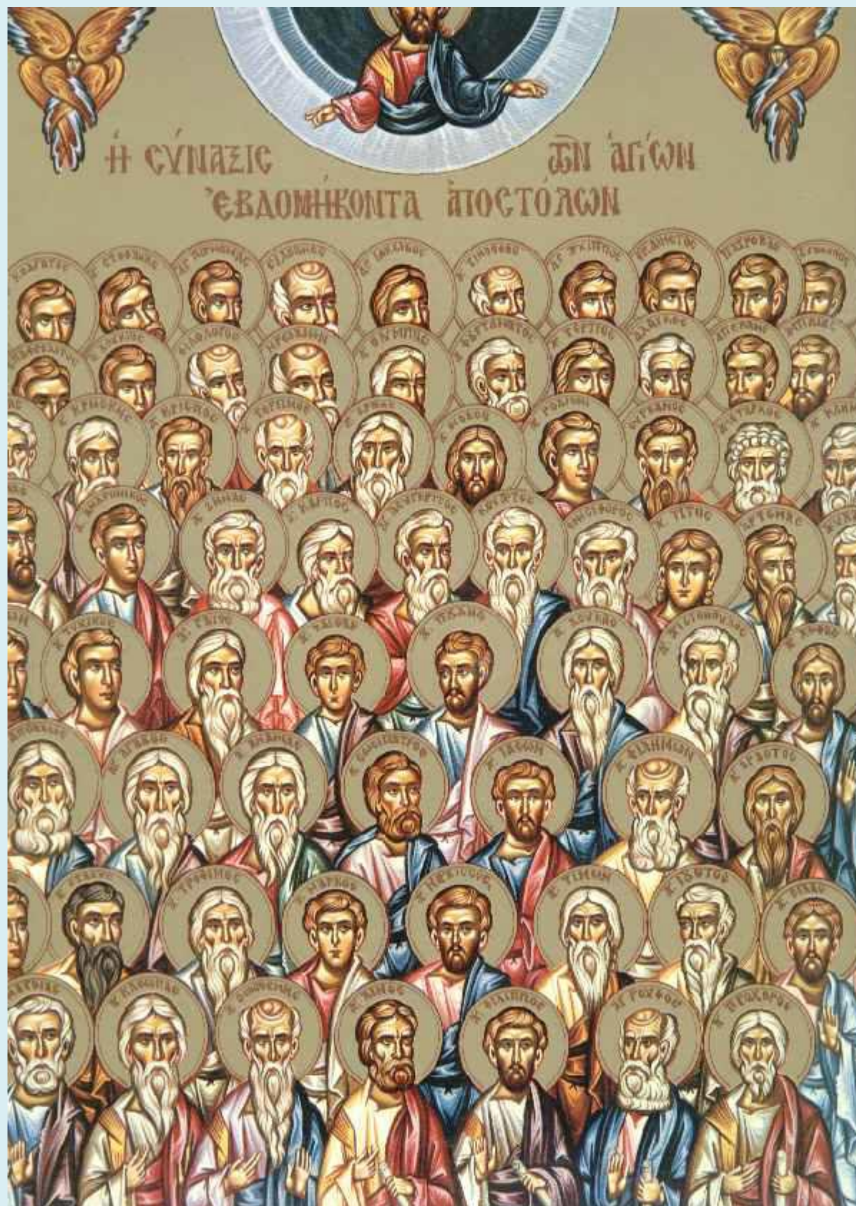
- 7 septembrie: **Evod şi Onisifor** - [5]
- 30 octombrie: **Tertie, Marcu, Iust, care se cheama şi Isus, şi Artema**

Aceşti Sfinţi apostoli sunt din cei şaptezeci, luminaţi fiind în credinţa către Dumnezeu. Deci Terţie a fost al doilea episcop de Iconiu după Sosipatru şi a împlinit propovăduirea acestuia şi a înnoit pe toţi cei rămaşi cu Sfântul Botez (adică cei ce rămăseseră de la Sosipatru nebotezaţi), făcându-se făcător de minuni, a scris şi Epistola Sfântului Pavel către Romani. Iar Marcu, nepotul de frate al lui Varnava de care pomeneşte apostolul Pavel în Epistolă, şi acesta a fost hirotonit episcop al Apoloniadei, risipind cu propovăduirea adevărului închinarea la idoli. Iar Iust, căruia şi Isus îi zic, a fost episcop în Elefterupolis, atrăgând pe toţi la cunostinţa adevărului cu cuvântul învăţăturii sale. Iar Artema a fost episcop în

Listra, împrăştiind toate vicleniile demonilor, ca un slujitor desăvârşit al lui Hristos. Deci aşa nevoindu-se aceşti patru Apostoli pentru dreapta credinţă şi căzând întru mari şi grele bântuieli, cu pace şi-au dat sufletele către Domnul.

- 4 ianuarie: **Maxim** - este pomenit ca fiind unul din cei 70, în viaţa Sfintei Maria Magdalena.

Lista alfabetică a celor 70 de apostoli

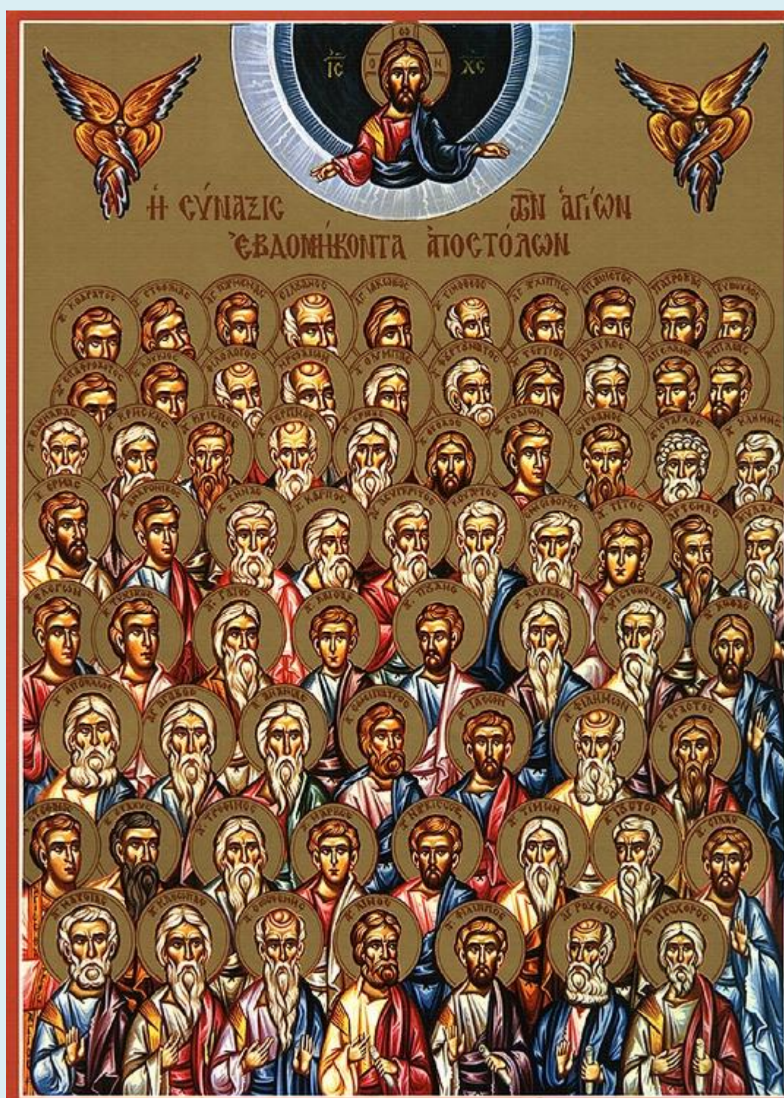

Soborul Sfinţilor 70 de apostoli - Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia) - Colecţia Sinaxar la Sfinţii zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iaşi)

- Acvila (13 februarie),
- Agav (8 aprilie),
- Ahaic, Alfeu, Amplia (31 octombrie),
- Anania (care l-a botezat pe Pavel), Andronic (30 iulie),
- Apelie (10 septembrie),
- Apfia (19 februarie),
- Apollo, Arhip (22 noiembrie),
- Aristarh (27 septembrie),
- Aristobul, Artema (30 octombrie),
- Asincrit (8 aprilie),
- Barnaba (căpetenia celor şaptezeci şi tovarăş al lui Pavel), Carp, Chesarie, Chifa, Clement (10 septembrie),
- Cleopa (care l-a întovărăşit pe Domnul către Emmaus), Crescent (30 iulie),
- Crisp, Cvadrat (21 septembrie),
- Cvart (10 noiembrie),
- Epafrodit, Epenet (30 iulie),
- Erast (10 noiembrie),
- Ermie, Ermis (episcop al Dalmaţiei) (8 aprilie),
- Evod (7 septembrie),
- Filimon (22 noiembrie),
- Filip (unul din primii şapte diaconi), Filolog, Flegon, Fortunat, Gaie, Iacov (Fratele Domnului), Iason, Irodian (8 aprilie),
- Iunia, Iust (fratele Domnului) (30 octombrie),
- Lin, Luca Evanghelistul (tovarăş al lui Pavel şi autor al Evangheliei care îi poartă numele) (10 septembrie),
- Luchie, Marcu Evanghelistul (tovarăş al lui Pavel şi autor al Evangheliei care îi poartă numele) (30 octombrie),
- Narcis (31 octombrie),
- Natanail, Nicanor (unul din primii şapte diaconi) (28 iulie),
- Olimp (10 noiembrie),
- Onisifor (7 septembrie),
- Onisim (22 noiembrie),
- Parmena (unul din primii şapte diaconi) (28 iulie),
- Patrova, Priscila, Prohor (unul din primii şapte diaconi), Pudens, Rodion (10 noiembrie),
- Ruf (8 aprilie),
- Sila (tovarăş al lui Pavel) (30 iulie),
- Silvan (30 iulie),

- Simeon (27 aprilie),
- Sosipatru (10 noiembrie),
- Sostene, Stahie (31 octombrie),
- Ştefan Întâiul-mucenic (unul din primii şapte diaconi), Tadeu (confundat uneori cu Iuda dintre cei doisprezece), Terpne, Tertie (30 octombrie),
- Tihic, Timon (unul din primii şapte diaconi) (28 iulie),
- Timotei (tovarăş al lui Pavel) (22 ianuarie),
- Tit, Trofim, Urban (31 octombrie), Zaheu şi Zina.

Cântările celor 70 apostoli

Tropar: Sfinţilor şaptezeci de apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condac: Să lăudăm astăzi dumnezeieşte şi să prăznuim, credincioşilor, ceata celor şaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită; că ei sunt luminători ai dumnezeieştii credinţe.

Alţi apostoli
Pavel

Apostolul Pavel (29 iunie) este numit şi el apostol, deşi nu a făcut parte dintre cei doisprezece sau cei şaptezeci. El se numeşte pe sine apostol pentru viziunea care a avut-o pe drumul Damascului, şi a fost cu timpul recunoscut ca atare de ceilalţi Apostoli.

Sfântul Pavel împarte ziua de prăznuire obştească cu cei doisprezece mari apostoli. El a fost decapitat la Roma, în vremea domniei Împăratului Neron (Nero).

Întocmai cu apostolii

Unii sfinţi poartă epitetul de „întocmai cu apostolii” (în greacă, Ισαποστολος), de obicei pentru însemnata lor lucrare de zidire a Bisericii, adică pentru a fi făcut o lucrare comparabilă cu cea a apostolilor, mai mult decât într-un singur neam / popor.

Astfel, Sfânta Maria Magdalena (22 iulie) este socotită „întocmai cu apostolii”. La fel, Sfânta mare muceniţă Tecla, precum şi Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena.

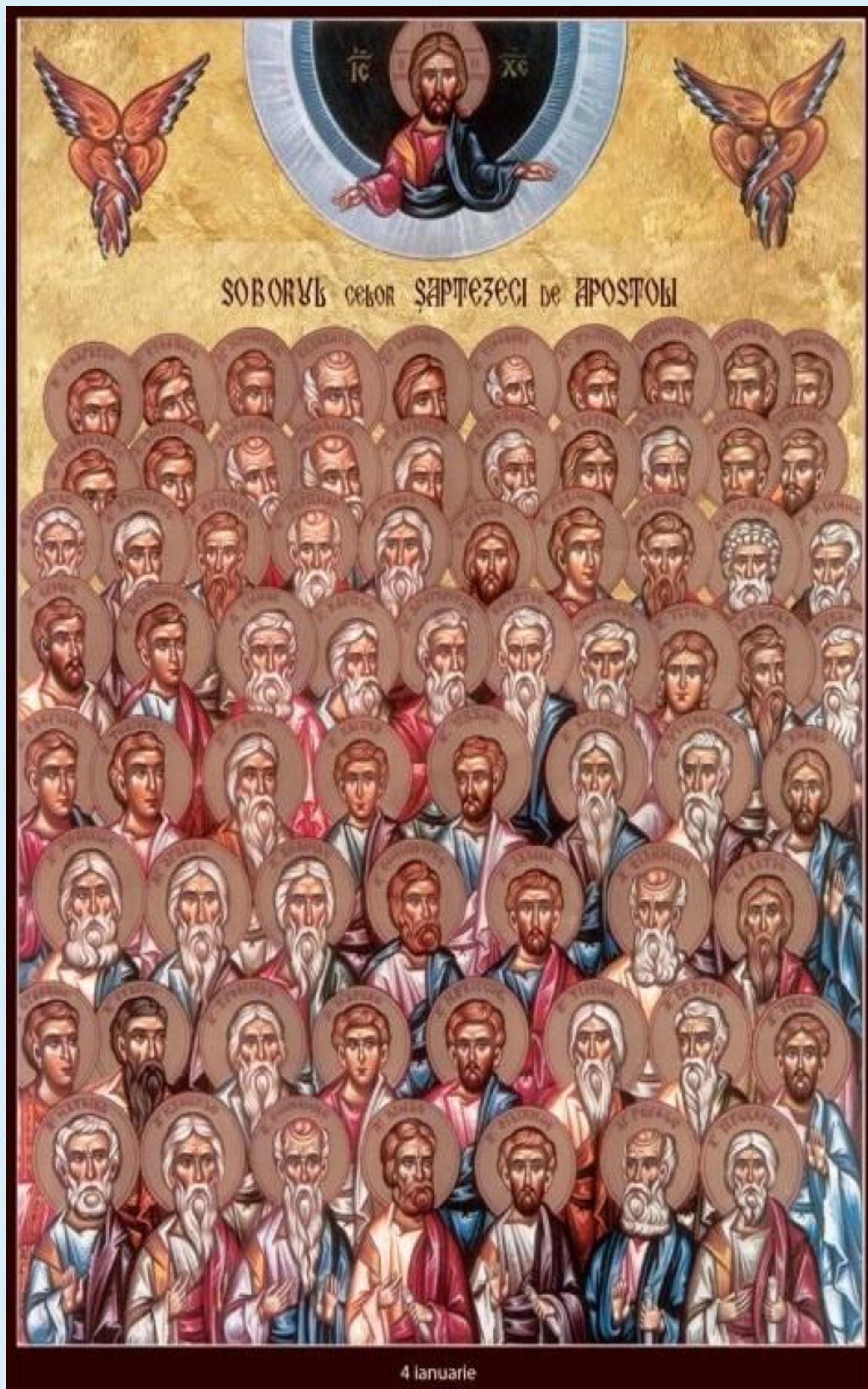
Apostoli ai unui neam

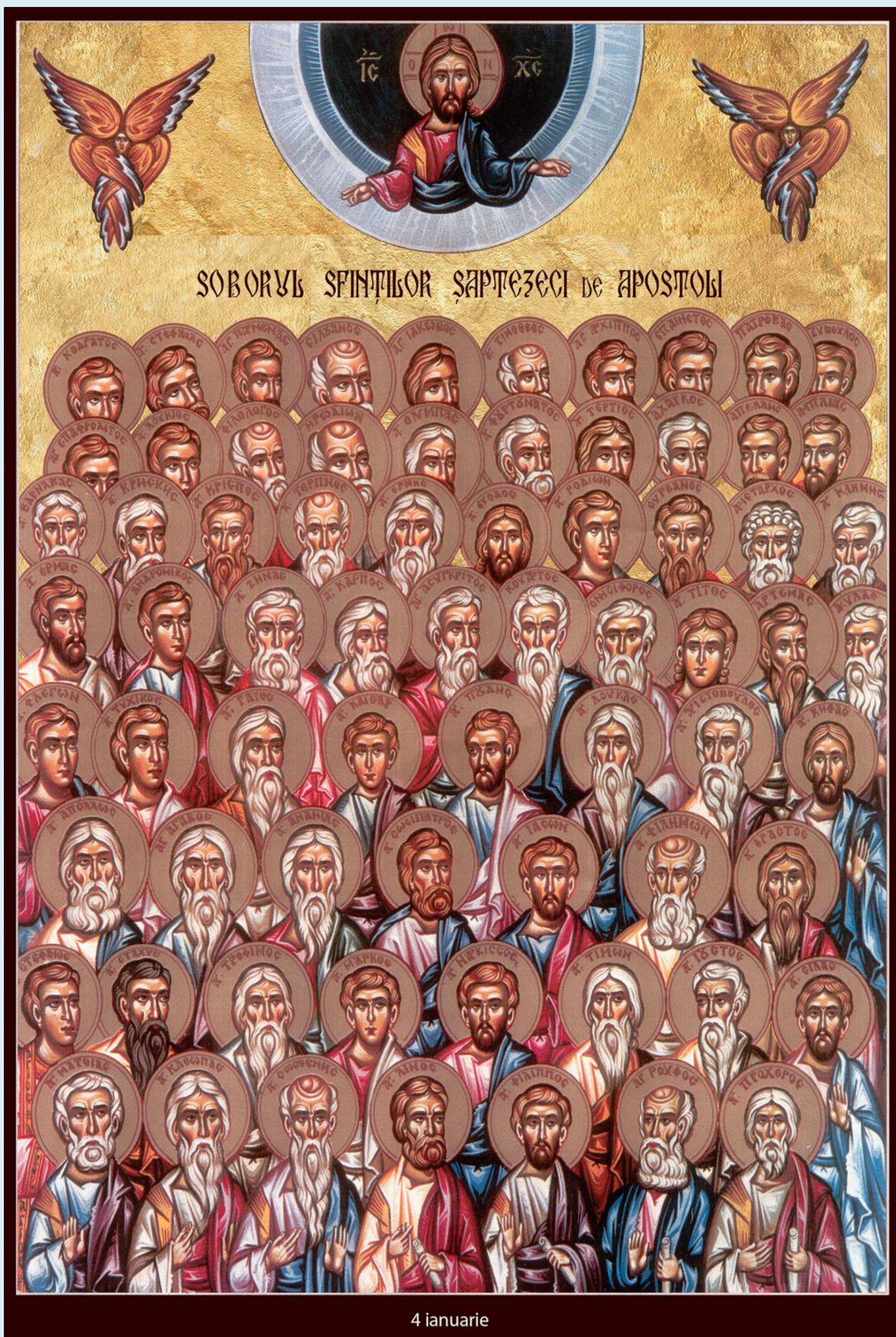
Şi alţi sfinţi misionari sunt numiţi apostoli, deşi nu ca titlu, ci mai curând ca epitet, de ex. "Apostol al Miazănopţii". Însă unii socotesc acest obicei ca nefiind tradiţional ortodox. Mai justificate sunt numirile de apostoli ai diferitelor "neamuri":

- Apostol al Abissiniei: Sfântul Frumenţie
- Apostol al Ardennilor: Sfântul Ubert, 656 – 727
- Apostol al armenilor: Sfântul Grigorie Luminătorul, 256 – 331
- Apostol al englezilor: Sfântul Augustin, adormit 604
- Apostol al francilor: Sfântul Denis, secolul al 3-lea
- Apostol al francilor: Sfântul Remigiu, cca. 437 – 533
- Apostol al frisianilor: Sfântul Willibrord, 657 – 738

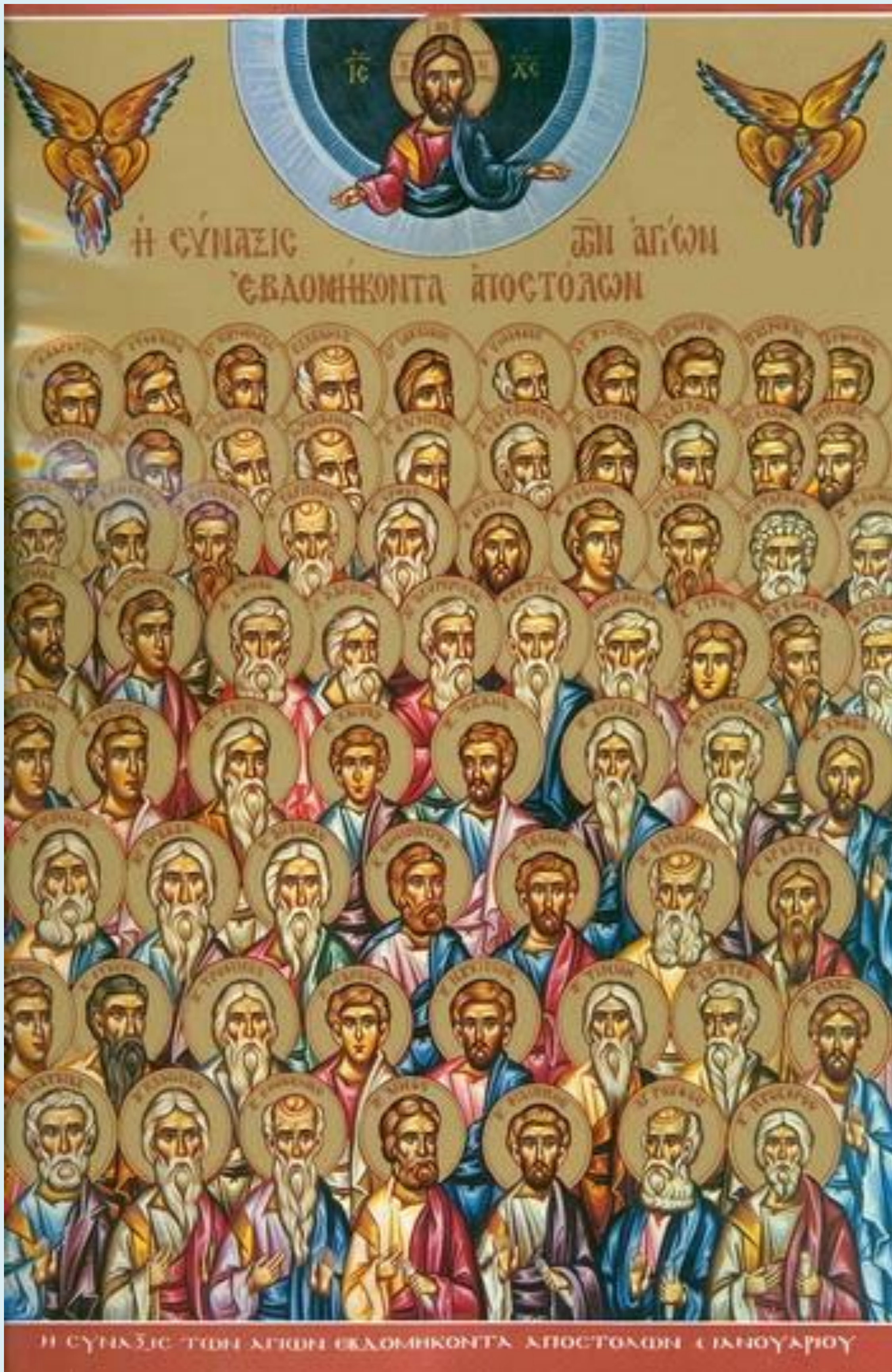
- Apostol al galilor: Sfântul Irineu, 130 – 200
- Apostol al galilor: Sfântul Martin de Tours, 338 – 401
- Apostol al germanilor: Sfântul Bonifatie, 680 – 755
- Apostol al goţilor: Episcopul Ulfila
- Apostol al Indiei: Sfântul Toma
- Apostol al Irlandei: Sfântul Patrichie, 373 – 463
- Apostol în Karantania: Episcopul Virghilie al Salzburgului, 745 – 784
- Apostol al neamurilor: Sfântul Pavel
- Apostol al Noricumului: Sfântul Severin
- Apostol al Miazănopţii: Sfântul Ansgar, 801 – 864
- Apostol al parţilor: Sfântul Toma
- Apostol al picţilor: Sfântul Ninian, secolul al 5-lea
- Apostol al României: Sfântul Andrei
- Apostol al scoţilor: Sfântul Columba, 521 – 597
- Apostol al slavilor: Sfântul Chiril, cca. 820 – 869
- Apostol al slavilor: Sfântul Metodie
- Apostol al Spaniei: Sfântul Iacov cel mare, m. 44
- Apostol al Ungariei: Sfântul Anastasie, 954 - 1044

Icoane

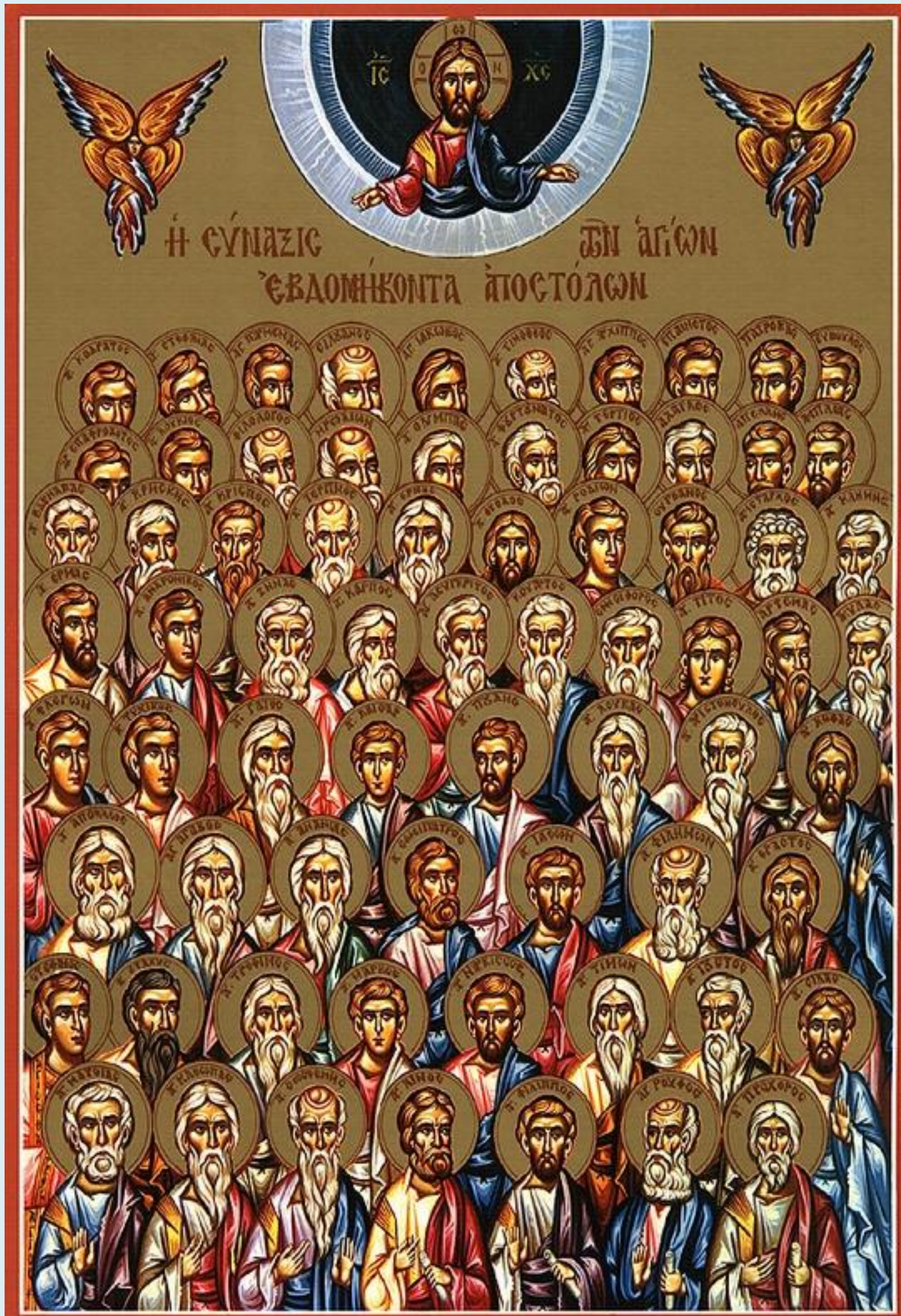

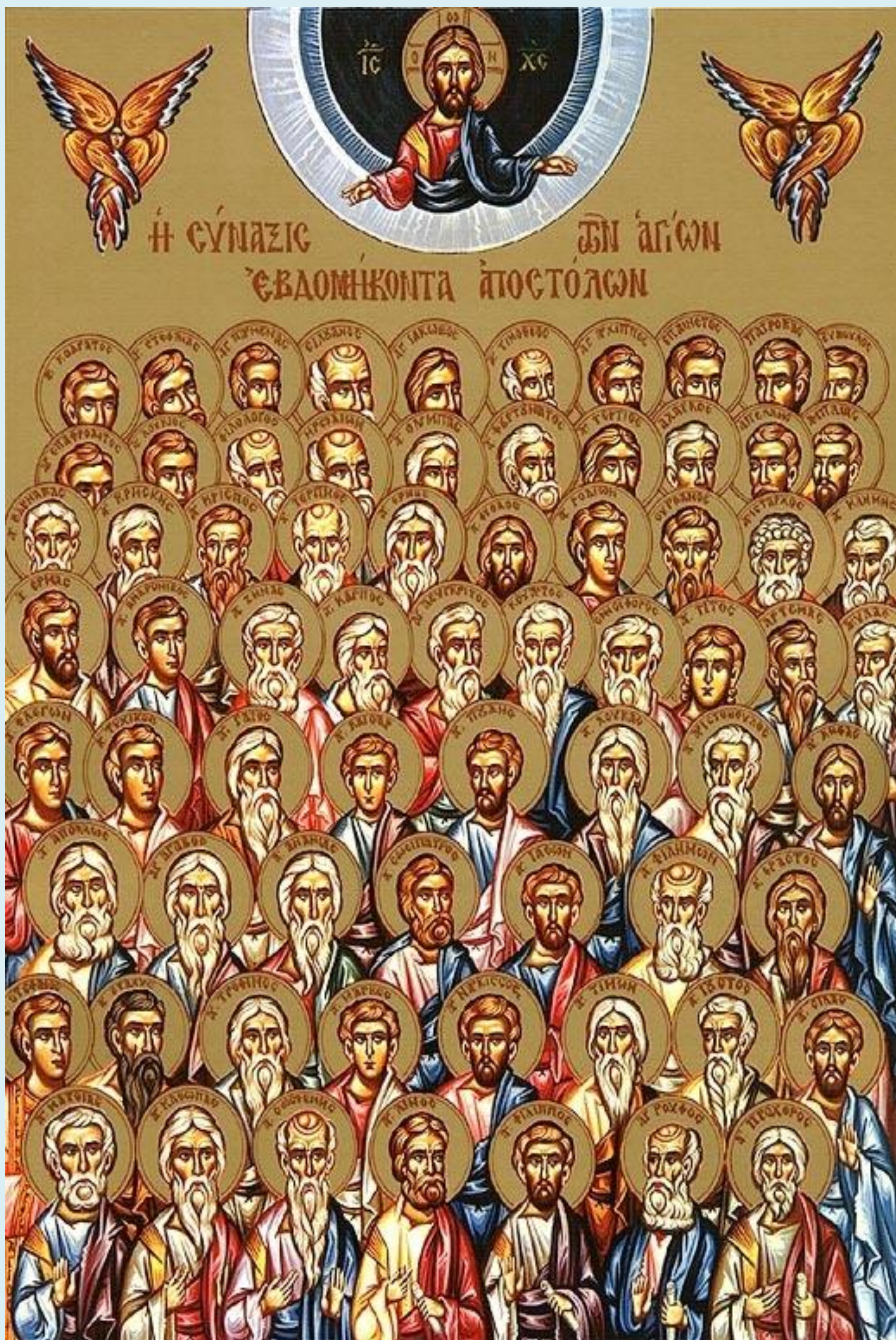
4 ianuarie

ΙϹ ΧϹ
Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

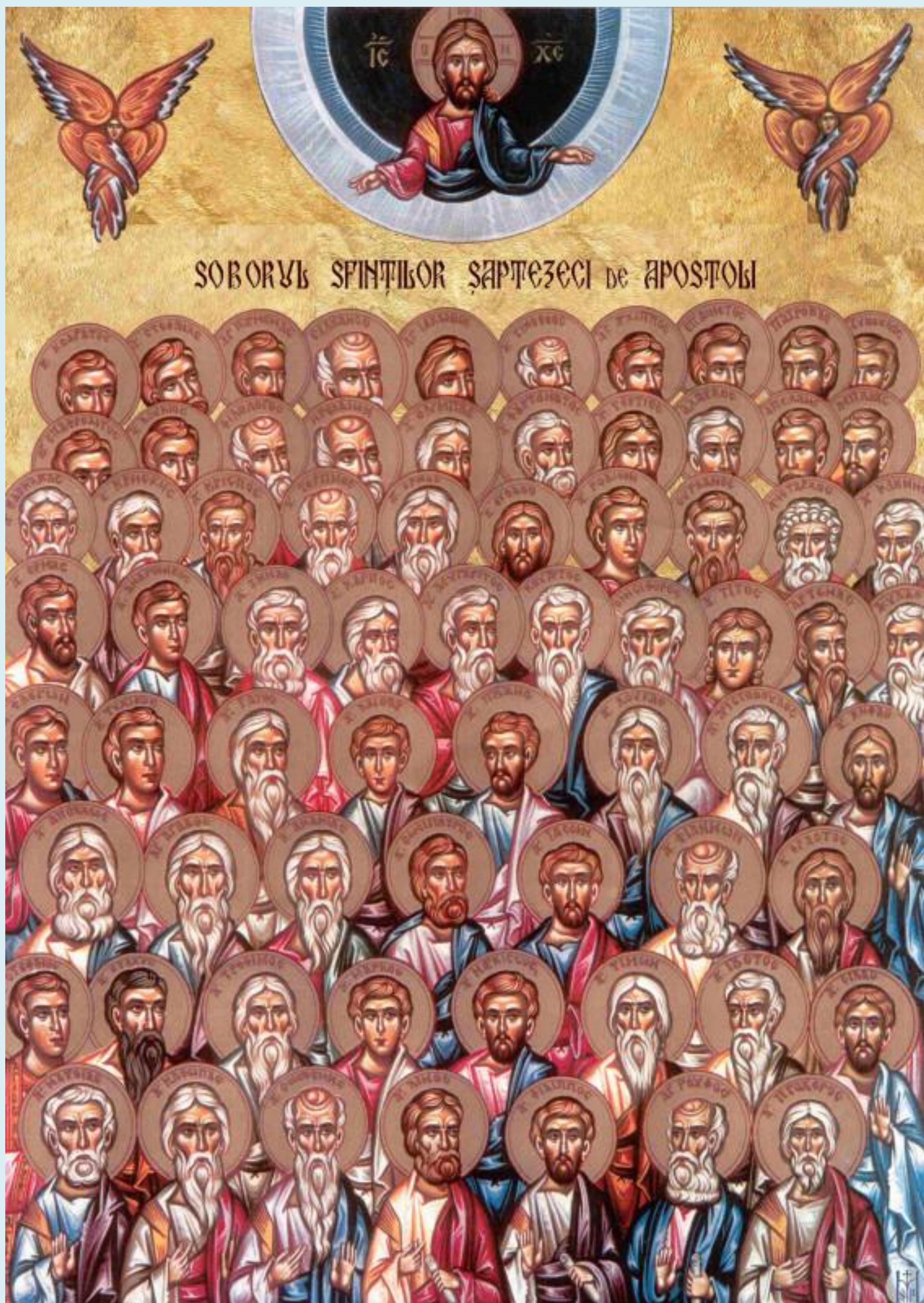

ΙϹ ΧϹ
Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων
Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων

ΙC ΧC
Ο ΩΝ
Ἡ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ
ἙΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ

IC
XC

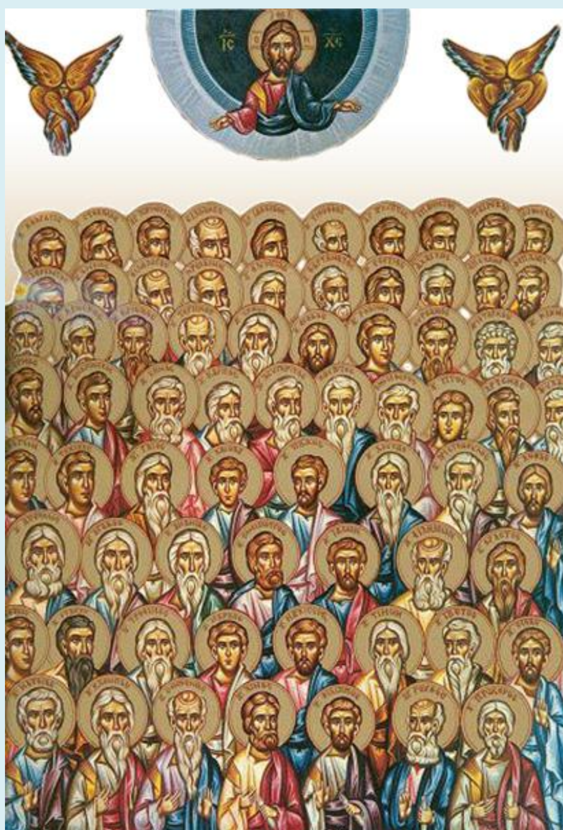

IC XC
SOBORUL SFINȚILOR ȘAPTEZECI DE APOSTOLI

Soborul Sfinților

70 de Apostoli

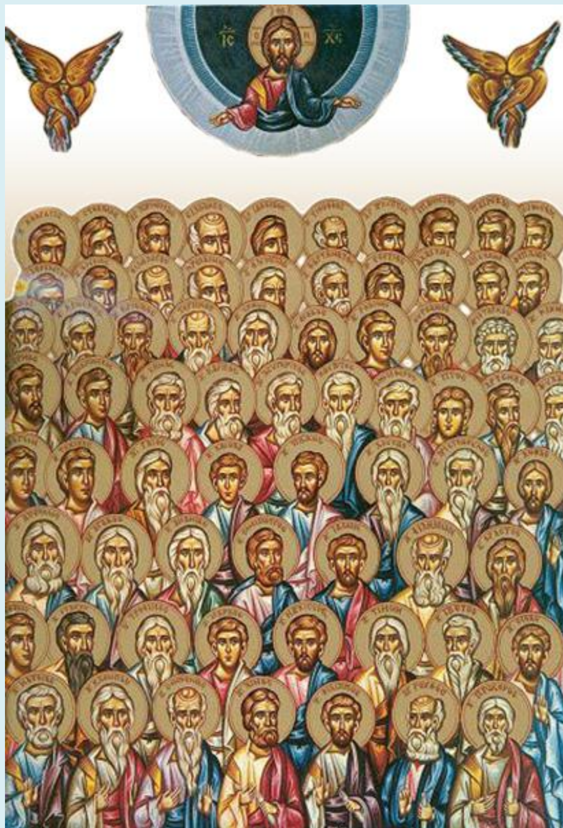

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfinţilor 70 de Apostoli

4 Ianuarie - Glasul 3

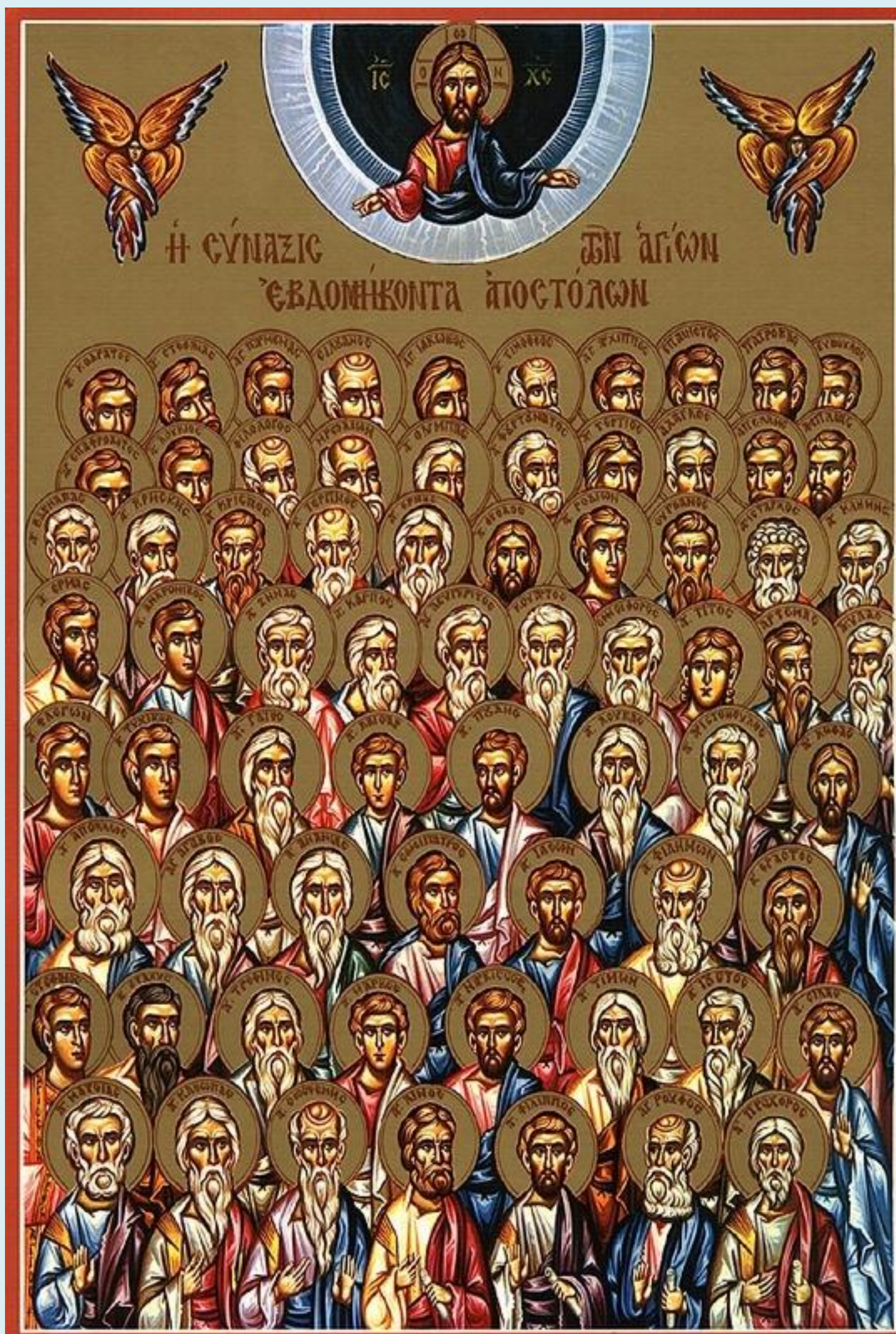
Sfinţilor Apostoli rugaţi pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfinţilor 70 de Apostoli

4 Ianuarie - Glasul 3

Sfinţilor Apostoli rugaţi pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Bucuraţi-vă, Sfinţilor apostoli, ucenici ai Domnului, aleşi ai Cerului şi propovăduitori ai Împărăţiei Cerurilor!